

MIDNATTSROPET

MARANATA! - Du vår Herre kom! (1 Kor 16:22)

VART ÄR DU PÅ VÄG?

Jesus sa:

**"Jag är vägen och sanningen
och livet. Ingen kommer till
Fadern utom genom mig."**

Joh 14:6

Aivaras berättar En förv

Aivaras Kulišauskas bor och arbetar sedan några år i Maranataförsamlingens storfamiljsgemenskap på Bällsta Missionscenter. Han är inte rädd för att ta sig an olika arbetsuppgifter och ser var behoven finns. Att församlingens bilpool blivit bättre omhändertagen på sistone är t.ex Aivaras förtjänst. Det står också klart att gästerna på Hotell Pilgrims hem fått en plats i Aivaras hjärta, han är ofta den som ger dem ett ord på vägen eller en inbjudan till församlingens möten.

Reportage: Emanuel Johansson

År 2007 gifte sig Aivaras med **Diana Boman**, numera **Kulišauskienė**. Med sin önskan om att tjäna Gud i församlingen är de till stor välsignelse. Jag fick uppgiften att göra en intervju med Aivaras och träffar honom sent en kväll i receptionen på Bällsta. Aivaras och Diana skall just till att sitta jour och jag ber Aivaras berätta lite om sig själv. Att ställa många och krångliga frågor visar sig vara onödigt, när Aivaras väl kommer ingång och berättar är det svårt att sluta. Aivaras berättar:

-Jag föddes i en liten stad i Litauen, Klaipeda. Vi var tre bröder i familjen och vår situation var inte särskilt lyckosam. När jag var liten, 5 år, så dog vår mor och efter det blev livet svårt. Pappa förlorade livsgnist och tog sin tillflykt i alkoholen. Samtidigt letade han efter någon som kunde hjälpa till att ta hand om oss barn. Efter flera turer gifte han sig med en ryska,

också hon med en problemfylld bakgrund. **Ljuba** hette hon och det blev hon som uppfostrade oss. Min äldste bror hade efter mammas död börjat på en felaktig väg, och när han inte kom till skolan blev han, enligt sovjetisk ordning, placerad på en sluten internatskola. Där började han sin "karriär". Detta var under sovjettiden, Litauen blev ett självständigt land 1990.

-Under den här perioden var det gatan som gällde för oss.

Vi ville inte gå i skolan, hemmet brydde vi oss inte om. På gatan lärde jag mig röka, och så småningom dricka. Vi bodde praktiskt taget på gatan. Så förlöpte några år och jag såg hur det gick för mina bröder. **Ginteros**, min äldste bror, satt av och till i fängelse och **Nerius** gjorde så småningom samma misstag som han. Jag förstod att tillvaron som tjuv inte var någon utväg här i livet och sökte mig ett arbete istället. Men man var ung och ville liksom framstå som något. Många av de äldre

på arbetsplatsen drack mycket och det blev också en vana bland oss unga.

-Ytterligare en person som stod oss nära är mormor. Hon är strängt troende katolik och bad för oss hela tiden. Hon tog ofta med oss till kyrkan, men där ville vi inte vara. Sedan fick jag höra att min äldste bror Ginteros hade kommit till tro. Han kom hem och berättade om sin nyvunna tro. Pappa, som fortfarande var i livet då, blev glad, men styvmor trodde inte på honom. Han försökte också

Aivaras har alltid något att säga. Här i samtal med Emanuel.

om:

andlande tro!

övertala mig men jag visade bort honom och sa att han redan levte ut sitt liv, nu var det min tur. Jag besökte också något möte vid den här tiden. När jag såg hur man sträckte upp händerna, bad och ropade halleluja, vände jag direkt. Vad vill dessa människor Gud tänkte jag, nej det där är inte för mig.

-Han vittnade om sin tro och gick till en församling men det var något som inte räckte till. Kanske var det alla gamla vänner som fick inflytande eller att han inte fick det stöd han behövde. Han föll tillbaka till sitt gamla liv.

-Inkallelsen till armén kom, jag upplevde hur livet förändrades. Man blev vuxen och förstod att man måste reda sig själv. Där i armén blev jag provocerad av en person och blev fylld av agg. Men när jag var i färd med att göra honom illa, kom det ett brev till mig. Det var från mellan-brodern Nerius. Han hade kommit till tro på Jesus och skrev och bad om förlåtelse för olika saker och att Jesus älskade mig. Jag hade berättat om min situation i armén, men han skrev att jag måste förlåta. Orden om att Gud älskade mig och att jag måste förlåta blev kvar i mig och jag lydde rådet att förlåta. Det blev en märkbar förändring.

Under tiden jag var i armén dog pappa. Styvmor, Ljuba, blev ensam och alkoholen fick mer och mer inflytande. Så länge pappa och hon var

tillsammans hade de kunnat kontrollera situationen någorlunda, men nu blev hemmet en plats där alkoholen samlade folk. Jag kom hem från armén och tänkte att jag skulle hjälpa till men hade inte styrkan. Också jag började dricka allt mer, tänkte att det inte spelade någon roll längre. Men så kom Nerius ut ur fängelset.

-Vid den här tiden fanns en person i Klaipeda som var välkänd för sin iver att evangelisera. **Anatoli**, som han hette, av många betraktad som sinnessjuk, gick omkring överallt, sjöng och vittnade. Han sa: Omvänd er från er onda väg. Många blev arga på honom och sa: Försvinn härifrån Anatoli! Sluta tala om Gud, stör oss inte! Flera gånger blev han misshandlad men fortsatte frimodigt att vittna om Gud. Nerius, som nyss kommit ur fängelset, började gå med honom på stan och jag trodde inte det jag såg. Hur kunde han gå med Anatoli till marknaden och lova Gud? Nerius, så stolt som han varit, hur kunde han utsätta sig för en sådan smälek! Jag betraktade mig som icke troende och gick min egen väg, men så småningom började jag också gå på möten.

- Jag hade ingen speciell tanke med det utan kom bara för att lyssna, men hur det är så stannar ordet kvar i en, och djupt i mitt hjärta så trodde

Arbetsuppgifterna tar sig Aivaras an med glädje och inspiration

jag, men hade inte kraft nog att bekänna. Bröderna i den församling jag besökte talade också med mig om att jag måste välja sida, men jag flydde ansvaret. De talade med mig om dopet men omständigheter gjorde att det inte blev av. Jag träffade många troende som visade barmhärtighet. Inte så att det kom från dem själva men att Gud verkade med sin barmhärtighet igenom dem. Jag träffade också **Roger** som var på besök från Sverige där och **Mindaugas**.

-Jag hade planer om arbete i Skandinavien och det öppnades också en möjlighet att åka till Norge och arbeta. Efter några veckor där åkte vi hemåt. Då kom jag att tänka på att min bror befann sig någonstans i Sverige, jag hade till och med hans telefonnummer och ringde för att höra om jag och min arbetskamrat kunde övernatta.

Så kom vi hit till församlingen. Här var ett stort hus, en fd skolbyggnad med hotell i. Jag förstod inte vad det var för plats. Följande dag åkte vi till stan, min kamrat köpte sig en biljett till färjan hem, och frågade varför jag verkade osäker. Jag visste inte, men någonting gjorde att jag tvekade och jag frågade om det gick för sig att stanna några dagar. Jag hade en längtan att bryta min vanliga livsrutin. Hemma väntade kamrater där röka och dricka var självklarerheter, där det handlade om att leva för sin egen skull och jaga efter sina egna begär.

-Jag fick en längtan att göra någonting bättre med mitt liv och när jag hörde att här var en församling, att här kunde jag låta mig döpas, så blev den längtan starkare. Gud vill alltid hjälpa och förvandla, han känner oss utan och innan, men jag förstod att

forts sid 26

MIDNATTSROPET

ANSVARIG UTGIVARE
Berno Vidén berno.viden@midnattsropet.se

CHEFREDAKTÖR
Stina Fridolfsson stina.fridolfsson@midnattsropet.se

REDAKTION
Ulla Näsholm ulla.nasholm@midnattsropet.se
Emanuel Johansson emmanuel.johansson@midnattsropet.se

Hemsida:
www.midnattsropet.se
E-post:
info@midnattsropet.se

SPRIDES FRITT!

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen, Pg 495 46 24-5, Bällsta Mediacenter.

Meddelande om adressändring sker skriftligt till tidningen.

TRYCK
BMC Tryck & Förlag, Bromma 2009

ISSN 1653-5871

© **MIDNATTSROPET**
För tillstånd att använda material, kontakta redaktionen.

MARANATA-FÖRSAMLINGEN

BESÖKSADRESS:
Bällstavägen 100, Bromma
Pg 44 10 05-6 (Ange ändamål på inbetalningen)

Hemsida: www.maranata.se
E-post: info@maranata.se

Mission i Dominikanska Rep.
Info (spanska) do.maranata.se

**BÄLLSTA
MEDIACENTER**

Hemsida:
www.ballstamediacenter.se
E-post: bmc@maranata.se

GEMENSAM POSTADRESS
Box 20134, 161 02 Bromma
Telefon: 08-98 56 83
Telefax: 08-98 21 39

Pride nästa

Text: **Berno Vidén**

Tiden är ond! Så kan man med korta ord sammanfatta de dagar vi lever i. Jesus själv informerade och förvarnade vid flera tillfällen sina lärjungar om vad som skulle komma och i sammanhangen använde han uttryck som Vaken! Flyn! Ni är inte av denna världen! Världen kommer att hata er för mitt namns skull!

Jesus beskriver också den yttersta tidens dagar genom att jämföra dem med Lots och Noas tider, vilka präglades av att ondska och perversiteter upphöjts till norm. I Bergspredikans förunderliga undervisning förtydligar Jesus något av vad efterföljelsen handlar om; nämligen att försaka sig själv. Inte i en egocentrisk självmedömkan där försakelsen tar sig uttryck i religiösa riter, men däremot en försakelse som vittnar om att vi är tagna ut ur världen och tillhör ett annat rike; Guds rike! Bergspredikans budskap sätter fokus på himmelrikets sanna realiteter och avslöjar världens förrädiska lockelser och dess öde.

I Bergspredikan varnas allvarligt för att träda in på den breda vägen, den väg Jesus säger att många vandrar på och som leder till fördärvet. Den breda vägen erbjuder skenbara fördelar, är bekvämare och anpassad till ett liv i syndig njutning, samtidigt som konsekvenserna är undergång. Den breda vägens vandrare ser enbart till sina egna intressen, och styrs vanligen av sådana drifter som oundvikligt leder till ett både tidligt och evigt fördärv.

Uppenbarelseboken talar också om en bred väg som många dras in på; en multireligiös väg där alla ska rymmas och trivas, en Babylons väg, som blivit ett tillhåll för all slags ogudaktighet och vederstyggliga ting i Guds namn. Många av kristenhetens förgreningar finner sin näring och stoff för sin mission i dess otaliga boningar. I Babylon sätts inga gränser. Där är allt tillåtet, och normalt, men

Bibeln avslöjar mer; dess slutdestination är evigt fördärv!

Att frikyrkliga företrädare sätter sig i offentlig dialog med gudomens förnekare och förespråkare för en livsstil som Guds ord med tydlighet varnar för, är alarmerande men dock inte förvånande. Snarare får det ses som ett resultat av att man inom svensk kristenhet under lång tid i ekumenikens namn hämtat sin näring från Babylons boningar. Det är en sak att mötas för att varna för syndens konsekvenser, men i fallet med det möte som arrangerades mellan EFK's företrädare **Stefan Swärd** och den ständigt omskrivne religiöse gayikonen **Jonas Gardell**, är det bara att beklaga. Istället för att med Guds ord som grund sätta gränser, är Stefan Swärd med och välsignar den perversa livsstil Gardell vikt sitt liv åt att normalisera.

Den kristna tidningen Dagen följer naturligtvis upp genom att göra ett förskönat hemmahos-reportage med den säljande Gardell, där han i familjerutan får presentera sin manlige "make" och familj, utan att tidningen ens i tanken närmar sig att uttrycka någon slags varning för den homosexuella livsstilen. Snarare tvärtom. Detta är babyloniskt i allra högsta grad!

Dagens medarbetare **Jaktlund** skriver stolt att de artiklar som handlar om Gardell är de mest lästa och har hamnat på medaljplats på dagen.se.

I den rasande takt som anpassningen till ett homosexualiserat samhälle äger rum, får vi snart räkna med att kristna företrädare från Swärds led och från den kristna tidningen Dagen, som menar sig vara det bibliska äktenskapets försvarare, kommer att tåga sida vid sida med Gardell och Levengood i den homosexuella rörelsens årliga demonstration, "Stockholm Pride".

För Guds församling finns dock bara en väg och den går utanför lägret med Kristus:

-Dragen ut ifrån henne, I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder och fån eder del av hennes plågor. ■

Gud satte Fiendskap

Då fallet ägt rum och människan uppvaktats av Guds ärkefiende Lucifer, som är satan, var det med mycket avancerade avsikter satan gick fram. Framförallt ville han ha sin auktoritet, sin maktstämning och sitt välde förevisat med människan såsom sitt speciella redskap. Han ville få sitt välde, som kallas världen och egentligen hör tiden till men som går mot sin upplösning, förevisat i en evig rivalitet och strid med Gud.

Nu lyckades inte satan, men då fallet var ett faktum, då han flirtat till sig människans uppmärksamhet och genom sin kurtis förtrollat henne, hörde människan de ljuva tonerna från de väldiga utfästelser ormen gjorde i paradiset. Han sade: *"Gud vet att om ni äter av det här trädet, då skall ni bli lika Gud"*, dvs skall ni få lika kunskap som Gud.

Guds avsikt var inte i första hand att förmedla kunskap till människan, utan liv. Därför lägger vi märke till att det rakt igenom hela historien varit en märklig kontrovers mellan det vi skulle kunna kalla för livet och kunskapen. Människan har sökt kunskap många gånger med avsikt att förbättra och underlätta livet, men hon har aldrig förmått söka sig till själva livets källa. Därför har kunskapen kommit att bli ett element eller ett instrument i strid mot livet. Eller ännu hellre: kunskapen har stått som en antipol till Gud själv.

Fiendskapen var skyddsmuren

Så var det inte från begynnelsen. Människans situation idag är ett resultat av fallet. Då människan genom att äta av kunskapens träd förvärvat sig möjligheten att skaffa sig utomordentliga kunskaper, var det nödvändigt för Gud att skapa skyddsmurar. Gud sade om människan att hädanefter skulle icke något bli henne omöjligt. Ifrån det ögonblicket

Fiendskapen var skyddsmuren, som upprättades för att destruktionsen av människan inte skulle kunna fortgå under sken av vänskap eller gemenskap.

blev människan farlig både för sig själv och sin omgivning. Det manifesterade sig klart och tydligt redan i den andra generationen, då Kain mördade sin bror och startade tillverkning av redskap av olika material. Gud måste sätta upp en skyddsmur mellan ormens säd och kvinnans säd.

Vi läser i 1 Mos 3:15:

-Jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din säd och hennes säd.

Fiendskapen var skyddsmuren, som upprättades för att destruktionsen av människan inte skulle kunna fortgå under

"högfärd över detta livets goda". De beskriver den mentalitet som förkroppsligas i världen.

Tre grunddrifter finns alltså i människans väsen. *"Ögonens begärelse"* är ha-begäret, som går ut på att ha, förvärva och erövra. *"Köttets begärelse"* är lusten, alltifrån erotik till andra lustmoment. De representerar den mentalitet som sorterar ut kampmomentet men slår vakt om lustmomentet. Det är en mentalitet som reducerar människan till att bli en slags sockertopp istället för att vara salt. Den mentaliteten betonar ständigt lustmomentet i kulturen, religionen och politiken.

Predikan av Arne Imsen, införd i MR 1980

Bröd och skådespel

Sammanfattningsvis skulle man kunna säga att hela mänsklighetens rop under århundraden varit efter bröd och skådespel. Den som har kunnat ge bröd och skådespel har givetvis blivit människornas maktbärare. Historien har gång på gång avslöjat mänsklighetens framstående ledare som besynnerliga galningar. Det gäller inom alla områden.

Till och med då man kommer in på den kristna verksamhetens område, förefaller det som om själva

underhållningen skulle vara det väsentligaste. Man tycks mera sysselsätta sig med något som liknar fritids- och hobbyverksamhet. Det som styr inriktningen är ändå strängt taget ingenting annat än lusten.

Begäret att få så mycket som möjligt kommer ständigt i dagen. Kan man inte få vad man begär med rättfärdiga medel, så tillgriper man orättfärdiga. Man drar

sken av vänskap eller gemenskap. Satan sökte kontakt med människan för att få gemenskap och ett sådant redskap som han behövde.

Samma sak upprepades då Jesus kom in i historien. Han utsattes för samma metodiska bearbetning som Adam utsattes för. Hans frestelser kunde sammanföras i tre kategorier. Det var *"ögonens begärelse"*, *"köttets begärelse"*, och

sig inte ens för att använda våld. Alla människor som är rika, är på ett eller annat sätt infekterade av denna orättfärdighet. Rikedom som skulle användas i rättfärdighetens tjänst, har istället fått främja egoism, profit och förtryck.

Makt genom kunskap

Den vidrigaste driften av alla är dock *"högfärd över detta livets goda"*, som är maktbegäret. Den människa som förvärvat sig kunskaper har distanserat andra människor och skapat en klyfta till sin omgivning. Genom sin kunskap har hon skaffat sig makt.

Andra kan skaffa sig makt genom andra yttre medel t ex att förvärva sig ett hus. Man köper ett hus och försöker få det, om möjligt, snyggare, bättre, större, modernare och lyxigare än grannens. Man vill ha det bästa huset, den bästa bilen och de snyggaste kläderna för att kunna briljera, imponera och dupera. Så fåfänglig är människan.

Så skaffar människan sig saker och ting, lägger under sig rikedomens medel och får därigenom rikedomens makt. Så blir hon oberoende av medmänniskorna och markerar därefter sitt oberoende genom förakt eller förtryck. Hon skaffar sig förmåner och fördelar på bekostnad av andra och hon kommer på det viset in i en fullständigt främmande värld under inflytande av rikedomens fåfängliga och fördärvliga värde.

Nu säger skriften att allt som är i världen är *"ögonens begärelse"*, *"köttets begärelse"* och *"högfärd över detta livets goda"*. När dessa tre ting har förkroppsligats i ett samhälle spelar det ingen roll vilket slags samhälle det är; socialdemokratiskt, liberalt, konservativt eller annat! Alla politiska system kan användas för att bygga upp, jag skulle vilja kalla det, ett politiskt paradys för en elit, en grupp utvalda.

Fy för ekumeniken!

Men låt oss lämna det! Vad gjorde då Gud? För att dessa nedbrytande krafter inte hejdlöst skulle bryta igenom och på kort tid förstöra hela skapelsen, så satte Gud fiendskap.

Halleluja för fiendskapen! Och fy för ekumeniken! Något vidrigare än ekumenik finns inte!

Ekumeniken är genomfalsk antingen den är politiskt, ekonomiskt, socialt eller religiöst motiverad. Ekumeniken är nämligen denna tidsålders sätt att förena,

där Gud satt gränser. Satan vill skapa gemenskap, där Gud satt fiendskapen som skyddsmur mellan ormens säd och kvinnans säd.

Då Jesus trädde in i historien utbrast han i några ord som vi har svårt att förstå, därför att vi har inte sett det egentliga sammanhanget. Orden uttalades inte för att väcka uppmärksamhet, Jesus analyserade och diagnostiserade i stället och satte de rätta namnen på de rätta tingen. Det Jesu samtid kallade för gudsfruktan och kultur, kallade Jesus för styggelser och avguderier. Han gick så långt att han till ledarna för nationen sade: *"I huggormars avföda"*.

Jesus kränkte dem i all deras värdighet och avslöjade vilka de var. Det var inte kvinnans säd, utan ormens. I sin

givetvis först och främst kärleken. Det var relationsproblem eller brutna relationer, först och främst till Gud. Därför talade Gud om ogudaktighet.

Relationerna var också störda mellan människorna. Normala och naturliga relationer hade ersatts av rent perversa. Därför talade Jesus samtidigt om orättfärdighet.

Då Jesus började sin förkunnelse, var det med Bergspredikan som inleddes med saligprisningarna.

Han sade: *"Saliga är de fattiga i anden"*.

Jesus skärpte lagen

I Bergspredikan möter vi de tio budorden i positiva termer på nytestamentlig mark. Jesus kom inte för att upphäva

Det Jesu samtid kallade för gudsfruktan och kultur, kallade Jesus för styggelser och avguderier. Han gick så långt att han till ledarna för nationen sade: *"I huggormars avföda"*.

politik, i sin kultur, i sina ambitioner, i sina strävanden, i sitt arbete och i sin religion utgjorde de ingenting annat än ormens säd.

Det var inte underligt att Jesus inte fick någon taburet i någon rådsförsamling då han trädde fram, men så hade också Skriften sagt enligt psalm 1:

-Säll är den man som icke vandrar i ogudaktigas råd och icke träder in på syndares väg, ej heller sitter där bespottare sitta.

Där bespottarna och gycklarna sitter, där har vi huggormars avföda, som hugger och dödar med sitt gift, när de krälar sig fram. Med smygande rörelser paralyserar de hela folket.

Församlingen – ett fridlyst område

Det finns dock ett fridlyst område, där dessa onda makter inte bara är reducerade utan utestängda och det är i Kristi församling. Församlingen är ingen allmänning, dit man stormar in med sitt opånyttfödda hjärta och hårda sinne. Församlingen är den heliga plats, där man tar av sig de skor som man trampat med på egenrättfärdighetens och självishetens stigar.

Då Jesus trädde in i världen, trädde han in i en pervers kultur. Det var inte bara tron som fattades, utan också moralen. Man kan tala om både omoral och amoralitet. Tron och moralen saknades men

lagen, men för att fullborda den. Han kom inte för att reducera kraven, utan för att skärpa dem. Han skärpte dem väsentligt. Man skulle kunna säga att där Gud i Gamla Testamentet sade *"sannerligen"*, så sade Jesus i Nya testamentet *"sannerligen, sannerligen säger jag eder"*. Där Gud har understrukt det han en gång har sagt en gång, satte Jesus dubbla streck och skärpte kraven. Han uttalade, skulle vi kunna säga, en hel serie omöjligheter. Det var verkligen ett märkligt budskap att träda in i tiden med, då han för sina lärjungar, som hade lämnat allt, först ställde upp en serie orimligheter på vägen.

Vad betydde då det? Det handlade om att budorden var brutna. Budorden som fanns i Gamla Testamentet, var skrivna på stentavlor. Nu kom Jesus, inte för att suddas ut budorden, reducera dem eller på något sätt korrigera dem, utan han kom för att skärpa dem. Budorden skulle hädanefter ristas in på tavlor av kött i människornas hjärtan. En mycket smärtsam behandling var nödvändig. De skulle inte skrivas på tavlor av sten, ramas in, hängas över altaren eller kompletteras med krucifix och ritualer. Budorden skulle genom den helige Ande ristas in i människors hjärtan av kött.

För att det skulle ske, måste stenen bort. Stenen Jesus menade, var emellertid inte tagen från något berg såsom Sion,

Horeb eller Sinai. Det var berg som varje individ bar i sitt eget väsen. Det hårda stenhjärtat, som hade förstört instiftelserna Gud hade gett, måste bort.

Det var stenhjärtat som hade förstört relationerna med Gud. Det hade också förstört äktenskapet, som är av Gud instiftat, och tvingat Herrens tjänare Mose skriva skiljebrev. De äktenskapliga förhållandena blev onormala. Mannen fick flera kvinnor. Därigenom kom människorna att markera distansen till Gud men också distansen till varandra. Så uppenbarades ett ogudaktigt liv i trots mot Gud ooch ett orättfärdigt liv i kärlekslös gåring mot nästan.

När Jesus kom sade han inte: ”Saliga äro de som äro med i mina sammankomster och hjälpa mig att predika och sjunga solo. Saliga äro de som sjunga kvartett. Saliga äro de som förse mig med vad jag behöver.”

Nej, han sade: ”*Saliga äro de som hungra och törsta efter rättfärdighet*”. Med dessa ord fångade han in hela mänsklighetens dilemma.

Varför är mänskligheten så osalig? Därför att den är så orättfärdig. Varför är mänskligheten så olycklig? Därför att den är så orättfärdig. I familjelivet är allting så perverst och sjukt.

Om mänskligheten avvikit så grovt står det dock om Jesus:

-Därför o Gud, därför att du älskat rättfärdighet och hatat orättfärdighet, därför o, Gud har din Gud smort dig med glädjens olja mer än dina medbröder.

Rättfärdighet och glädje hör samman. Jorden kommer inte att uppleva någon förblivande glädje förrän förändringen i hela skapelsen blivit total. Skriften säger att Gud har beslutat att hela skapelsen skall pånyttfödas. Nya himlar och en ny jord, där rättfärdighet bor skall träda fram. Ära vare Gud!

Det är detta vi väntar på. Vi väntar inte på en ny världsordning. Vi väntar främst på nya himlar och en ny jord. Det är det som är vårt evighetshopp och det är den jorden vi skall befolka, visserligen inte med den här kroppen, men med härlighetskroppen, som är så beskaffad att den passar in i Guds rättfärdiga, heliga och härliga sfär. Vilken dag det skall bli! Eja, vore vi där!

Där finns också den eviga lyckan, därför att det blir en jord utan krematorier och kyrkogårdar. Det blir också en jord utan präster. Det blir en jord utan fängelser och sjukhus, ty där rättfärdigheten bor, där relationerna är ostörda, obrutna

och friska kan aldrig ondskan terrorisera, tyrannisera eller överhuvudtaget komma in.

Vem var Jesus

Vad gjorde då Jesus? Han gick till folket med sitt budskap och människorna upptäckte att han läste ur deras egna skrifter, lagen och profeterna, för han hade ingen egen bibel. Han läste samma heliga skrifter, som rabbinerna gjorde i synagogorna men ändå var han helt anorlunda. Han talade på ett sådant sätt att de måste lyssna. Förunderligt nog var han helt ensam.

Man frågade sig varifrån han fått sin lärdom? Kunde de se hans betyg? Eller kunde han visa dem sin doktorsavhandling, så att de fick veta vem som varit hans teologiska handledare. Hade han gått på universitetet i Jerusalem, i Aten, i Alexandria eller i Rom?

Det var något förunderligt med Jesus. Det enda man visste om honom, var hans föräldrar, och det sade sannerligen inte mycket. I varje fall gav det inte någon nimbus åt hans personlighet. Det var den där Maria, i och för sig en from kvinna, och Josef. Ville man vara riktigt arrogant, kallade man honom helt enkelt för Marias son, för då lämnade man rum för alla spekulationer, åtminstone på det moraliska planet. Då hade man överlämnat hans rykte åt pöbeln för att den i stort sett skulle få göra vad den ville med det. Ingen kunde ju spåra läroinsti-

portalfigurer i nationens liv, tillsammans med alla de anonyma skaror, som kom till honom för att om möjligt tillägna sig vad de anade vara det bästa hos honom men ändå utan att följa honom. Det som inte passade kunde de sortera bort. De ville ha lite av Jesu ideal och kraft. Alltsammans var bra, bara man kunde hålla Jesus på avstånd. De ville gärna ha välsignelse av hans gärningar, bara de slapp honom själv.

Det var så man sade i Laodicea. Där hade de rationaliserat bort Kristus, men kunde ändå säga: ”*Jag är rik, mig fattas intet*”. De hade byggt upp hela sitt imperium på det Kristus representerade, men medan detta skedde hamnat i en så förödande självförgudning att Frälsaren hamnat utanför. Verksamheten gick vidare, ja, inga, dramatiska väckelsemöten som förr och inga syndabekännelser. Det var lugnt i Laodicea – i dödsriket. Det var dödsrikets väntrum man hade dekorerat. Där hade man placerat sig. Du ormasäd, du huggormars avföda, sade Jesus till sin samtids intelligentia och elit

Hemligt beslut

Knappt hade han sagt det, förrän kommittéerna och makthavarna samlades i sina rådsförsamlingar för att besluta om vad de skulle göra. De hade hemliga förhandlingar om hur de på ett diskret sätt skulle kunna röja Jesus ur vägen, så att inte folket skulle kunna misstänka vilka deras avsikter var. De var politiker i sin

Han var kvinnans säd, i öppen fiendskap mot det välde som styrde och dominerade en nation, på väg mot förstockelse.

tutionen han kom ifrån eller hans lärare som undervisat honom. Paulus hade ju en betrodd lärare, Gamaliel, men vem hade undervisat Jesus?

Man sökte på olika vägar göra sig en bild av Jesus. Själv sa han bara: ”*Mitt ibland eder står en som ni icke känner*”. Man kunde inte förknippa honom med någon auktoritet i Israels religiösa liv, med någon synagoga eller någon speciell grupp eller familj.

Vem var han då? Han var kvinnans säd, i öppen fiendskap mot det välde som styrde och dominerade en nation, på väg mot förstockelse. Han var kvinnans säd i motsats till ormens säd – Herodes, Pilatus och Kaifas. Dit hörde andra kända

rätta återspeglings.

Så är det också bland många politiker idag. Där möter man ofta mördarligorna. De mördar inte med jetplan och trotyl; de mördar med tungan, med tankar och ord. De ljuger och förstör för varandra för att om möjligt åstadkomma maktbalans i samhället. Det är här vi möter ormasäden. Gud satte fiendskap så att denna ondska inte skulle kunna utecklas. Ändå har tillståndet utvecklats dithän att ondskan exponerat mer än någonsin.

Så har folket börjat röra på sig och gruppera sig. Man säger: ”Arbetare i alla länder förenen eder”. Så samlar man sig i kamporganisationer för att röja undan makthavarna. Man vill komma åt makt-

medlen. Vi har bl a kvinnorörelsen, som säkerligen rymmer en hel del idealism och en och annan sanning. Denna mixtur av idealism och maktbegär, av vision och destruktion – självdestruktion – skapar förutsättningar för att samla alla stackars kvinnor i internationella rörelser. Man samlar sig och tror att man genom vissa förändringar i systemet skall kunna förändra samhället och sin egen situation på ett genomgripande sätt. Tänk vad man bedrar sig!

Gamla makthavare ersättes så av nya. Privatkapitalism blir statskapitalism, eller så får vi ett korporativistiskt samhälle. Förut satt tio kapitalister vid makten. Efteråt sitter femton socialister på deras taburetter och förvaltar det kapitalistiska samhället. Visst fick arbetarrörelsen makt, men den är personifierad i tio, femton personer som sitter och styr eller manipulerar och myglar.

Homosexualitet

Kvinnorörelsen banar vägen även för den homosexuella rörelsen genom att forcera spärrarna mellan man och kvinna. Man vet inte längre vem som är man och vem som är kvinna. Man kan snart inte se det om man inte gör kroppsvisitation. Det är väl frågan om inte de här kroppsliga kännetecknen också går förlorade. Sociologiska och psykologiska förändringar kommer förmodligen att följas av anatomiska förändringar... Så berömmar sig människan av det som är hennes dårskap och fördärv. Det här är kultur, säger hon. Det här är progressivitet, säger kvinnan. Det är ormens säd, säger bibeln. Gud satte fiendskap mellan kvinnans säd och ormens säd.

Alla försök att lösa mänskliga problem utan att gå till själva grundorsaken är ett utslag utav ormasädens avsikter. På grund av störda relationer är människan perverst bunden till jorden, traditionerna och familjen genom ett system, som byggts upp och förvandlat hela släktet till slavar. Vi exploaterar jorden. Vi är bundna i släkttraditioner och religiösa mönster.

Varför har vi inte kommit längre på trons väg, måste vi fråga oss.

Det heter om det släkte som gick ut ur Egypten och vandrade genom öknen för att gå in i landet: *"Så kommo vi till Kades Barnea"*. Efter bortåt 40 år var folket tillbaka till utgångspunkten, elva dagsresor ifrån Horeb. Under 40 år, hade man i realiteten avverkat bara 11 dagsresor.

Ökengenerationen

Det här är bilden på många kristna. De är lojala men olydiga. De är lojala mot gruppen, mot klassen, mot föräldrarna, mot far och mor, mot syskonen, men olydiga mot Gud. Resultatet har blivit en cirkelgång i en öde öken, som aldrig tycks ta slut.

Kringvandringen tog inte heller slut förrän en hel generation gått bort. Då den generationen var borta, heter det, då kommo de åter till Kades Barnea. Då erhöll folket Deuteronomium – den andra lagen – egentligen en kopia utav den tidigare uppenbarelsen. Gud kom inte med någon ny uppenbarelse. Han förnyade bara sitt ord för en ny generation.

Ut ur öknen kom så ökengenerationen med sin starka profil, född och fostrad i öknen. De enda folkhögtider den generationen kunde minnas, var de stora begravningsakterna. Fem tusen, tio tusen, ja, tjugotusen hade dött. Fädernas vandring avbröts av dödens inbrytningar i lägret. Skaran reducerades ständigt.

Till dem som gick under hörde dem som ägnat felaktig omsorg om sina barn. Hur skulle det bli med barnen och kvinnorna, hade de försiktigt frågat sig. De gjorde sken av att de hade större omsorg om de svagare grupperna i samhället än Gud själv. De trodde sig behöva speciella skyddsanordningar. De var toleranta och skenbart medlidsamma och omtänksamma. Så skövlades en hel generation. Ökensanden blev deras slut. De började men kom aldrig fram. De var ormasäden. Gud hade icke behag till dem, ty vad de hörde blev inte upptaget genom tron i deras hjärtan. Det blev för dem bara religiösa och teologiska teorier.

Men så inträffade det märkliga. Vid Kardes Barnea hördes de nya väckelse-signalerna. Folk fick uppmaning att åter draga åstad. Så invigdes en ny ledare, Josua, och togs ut. Josua betyder frälsare. Folket reste sig ur lägret och befriade sig från mörkrets och dödens käftar. Åter formade sig folket i processioner, denna gång för att gå över floden och in i landet.

En på-stället-marsch

Varför har vi då inte kommit vidare? Varför sitter vi fortfarande i samma situation som för ett år eller två år sedan? Varför har vandringen avlösts av en på-stället-marsch?

Man rör sig men kommer ingenstans. Man erövrar inte en fotsbredd och intar

inte något nytt område. Man får bara en och annan uppenbarelse, som ökenvand-rarna fick. Ett och annat gudsingripande inträffade i akuta situationer bara då hela nationen höll på att utplånas på grund av de fördärvets makter, som man själv öppnat för. Så kom Gud med sin nåd och sitt förbarmande och räddade folket ur svårigheter och problem.

Så här är ofta också församlingens situation. Man har varit konstant olydig. Man har förlorat glädjen, visionen och hänförelsen och stagnerat i utvecklingen. Så har man blivit sittande utan att komma ett steg vidare. En del ha försökt lösa problemet genom att söka religiösa, fysiska eller andra sensationer. Bara man sett människor ramla i golvet, fått benen förlängda eller sett andra spektakulära ting, har man trott väckelsen komma. Men det hjälper inte vare sig med karismatiska upplevelser eller fysiska manifestationer. Det tarvas omvändelse och skilsmässa ifrån världen. Det måste till ett uppbrott från ormasädens inflytande för att komma in under kvinnosädens.

Vad beror det på att vi inte kommit längre på trons väg? Har vi varit felaktigt lojala mot människor som krävt vår solidaritet och därmed konserverat ett orättfärdigt förhållande? Vi skall ju lyda Gud mer än människor. Varför har vi inte tagit konsekvenserna av vår tro med avseende på barnen och med avseende på hemmet och våra resurser?

Vi har hellre ställt oss lojala mot farmor, farfar, pappa och syskonen och bundit oss vid torvan och arvet än vi frågat efter Guds vilja. Så har vi blivit perverst bundna vid slakten och fädernesgården eller bilen. Så har vi fastnat och inte kommit ett steg vidare. Vi har blivit lojalt bundna till åtaganden, som vi själva gått in under, men som blivit oss ålagda genom andras beslut. Vi har varit lojala ända till döds. Vi vann världen men förlorade vår själ.

Nu kommer dock en ny generation, som hört om trosfäderna. Den har åter börjat fråga efter Abrahams, Isaks och Jakobs Gud – fädernas Gud. Gud vill ha ett folk som skall sändas åstad för hans räkning. Det är kvinnans säd, som börjar göra anspråk på sina rättigheter. Det är en kamp, som kommer att intensifieras och trappas upp.

Gå icke i ok med...

Paulus drog upp riktlinjerna, när han sade så här: "Gå icke i ok tillsammans

med dem som icke tro". Paulus väckte upp fiendskapen och drog upp gränserna.

Vad har väl tro att skaffa med otro, frågade han. Vad har rättfärdighet att göra med orättfärdighet? Hur låter sig Kristus förlika sig med Beliar? Gå ut från dem, uppmanade Paulus.

Här uppenbaras för oss en hemlighet. Förutsättningen för gemenskap är uppbrott och uttåg. I det läggs den rättsliga grunden för vårt barnaskap. Det är vårt barnaskap som vittnar om vilken art

allvarlig utveckling och mentalt förberett oss för det faktum att hela mänskligheten så småningom varken skall kunna köpa eller sälja utan att ha ett speciellt märke på högra handen eller på pannan. Det gäller, säger bibeln, för de heliga och utvalda att vara vakna och ha insikt. Är vi beroende av karteller och föreningar, av organisationer, gillen och andra gemenskapsformer för vårt sociala eller ekonomiska liv är vi redan fjättrade i ett antikristligt system.

Så här säger bibeln: *"Gå ut till honom,*

vi går ut ur världen skall vi inte hamna i ett vakuum. I stället för världsordningen bygger vi upp församlingsordningen, som har sitt eget sociala, ekonomiska och kulturella mönster i ett nytt liv, där rättfärdigheten bor.

Genom församlingen är vi ett avskilt folk, Guds egendomsfolk, uttagna och utvalda för att Gud igenom oss skall bevisa sin nåds väldiga rikedom emot hela den synliga och osynliga världen under kommande tidsåldrar. Han har gjort det så mäktigt, så märkligt och så underbart att dessa hans tjänare blivit ljus. Jag skulle vilja kalla det märkliga ljusfenomen i tiden. De blir inte kända på jorden som ljusbärare. Tvärtom stämplas de som mörkermän och glädjedödare. De sitter dock inte i de politiska rådsförsamlingarna och doserar, laborerar, diskuterar och pladdrar bort tid och resurser. De inviger sig i stället i bönen heliga tjänst. I stället för diskussioner, beder de sig igenom. Det är det folket Gud har uttagit för sin räkning.

Den eviga staden

När vi så möter Jesus vid tidsålderns ände skall han föra oss in i den eviga staden. Det första vi skall se, när vi går på gatstenarna, är namnen vi skall få. Där har vi Petrus och Lammets tolv apostlar! De tjänade Gud och åstadkom stora förändringar på alla områden både i tiden och i evigheten. På samma sätt som Selma Lagerlöf, Nobel eller Sergel har fått gatstuppar uppkallade efter sig i Stockholm, för sina insatser emot samhället och mänskligheten, så skall vi få gatstenar i himmelen på grund av våra insatser.

När vi alltså kommer in genom de himmelska portarna, skall det stå på den ena porten *"Simon Petrus"*. Halleluja! På en annan står det *"Matteus"*. Börjar vi söka oss fram i det himmelska Jerusalem, skall vi finna någonstans – fatta mig nu rätt – Arne Imsens gata. Fast då skall jag inte bära det namnet därför att då har jag fått ett nytt namn. Jag är övertygad om att så här markeras våra områden, när vi tjänat i trohet på jorden. Stenarna är grunden för den nya staden och den nya tidsåldern.

Allt det vi eftersträvar eller åstundar för att förhärliga hans namn, kommer att förverkligas om vi går in på trons och lydnadens väg. Kom ihåg att det dock inte sker i förening med världen eller ormasåden. Det sker bara genom avskiljelse och överlåtelse åt Herren. ■

Allt det vi förtröstar på utanför Gud, är nämligen avguderi, ett raffinerat, civiliserat eller primitivt avguderi.

vi är av. Jesus sade: *"Mitt rike är inte av denna världen"*. Därmed avslöjade han rikets art. *"Var art för sig"*, står det skrivet i Ordet.

Satans metod är att söka blanda ihop begreppen och sudda ut. Gud däremot drar upp gränserna. *"Var art för sig"*. Trons folk och otrons kan alltså inte förenas i samma samfund och kyrka. Trons folk går ut till hoom utanför lägret för att bära hans smälek-

Ljus och mörker kan inte förenas. Det går inte att para ihop oxe och åsna. Det finns inga övergångar mellan elementen och ingen felande länk som kan förena arterna. Det kan visserligen ske förändringar inom arterna men ingen övergång dem emellan. Världen och människorna i världen kan förändras, men bara till likhet med Antikrist. Guds folk förenas dock till likhet med Kristus. *"Var art för sig"*. Trons folk för sig, men inte på grund av åskådning utan på grund av naturen.

Gå ut!

Låt oss gå ut! Ut ur arbetsgivareföreningen! Ut ur fackföreningen! Ut ur intresseorganisationerna! Ut!

Då säger någon: "Hur skall jag då överleva?"

Vem har sagt att vi skall överleva? Har vi missförstått det hela? Vi är väl inte kallade till att överleva. Vi är kallade till martyrskap, vilket innebär att vi lägger vårt liv som ett heloffer på Guds offeraltare och går in under lidandet.

Vårt liv är väl inte beroende av Konsum eller ICA, Volvo, fackföreningen, arbetsgivareföreningen eller andra föreningar? Är det så har vi redan bejakat en

utanför lägret, för att bära hans smälek". Smäleken kommer av att Gud har väckt fiendskap till ormasåden, förkroppsligad i religionen, ekonomin, filosofin, politiken, nöjeslivet, i den ideella verksamheten och idrottsorganisationerna. Gud har markerat gränserna. Allt utanför Guds gränser är människans medel att vinna frälsning utan Kristus.

Men Gud har satt fiendskap. Kristus låter sig icke förenas med Beliar. Så finns det heller inga möjligheter att förena ett gudstempel, såsom du och jag är, med ett avgudatempel. Allt det vi förtröstar på utanför Gud, är nämligen avguderi, ett raffinerat, civiliserat eller primitivt avguderi. Vi kan inte befrias från det bara genom att gå till Herrens bord, sitta i ett och annat förmiddagsmöte, vara sångledare, vara med i KDS, Broderskapsrörelsen, frisinnade medborgarföreningen eller moderaterna. Det är ormasåd. Det enda sättet är att i lydnad göra vad Jesus säger nämligen acceptera fiendskapen och gå ut till honom utanför lägret och bära hans smälek.

"Jag har nog aldrig varit frälst"

Kanske någon tänker: "Jag har nog aldrig varit frälst".

Nej, det finns en viss risk för att det är sant. Nog har vi bekant oss för både det ena och det andra utan att fråga efter rättfärdighetens frukter. Det är dem vi måste efterlysa. Vi måste återskapa de nytestamentliga gemenskapsformerna. Vi får inte fråga bara efter det som rör vårt eget, min kropp eller mina medel. Alltsammans är endast gåvor, givna för att tjäna och tillbedja Gud och för att förverkliga Guds eviga plan i tiden. När

Amos

-en obekväm profetröst

Bibelstudium av Roger Lindroos

Jag har funderat en del över profeten Amos. Vem han egentligen var. Det står inte så väldigt mycket om honom, men i första kapitlet av Amos bok, läser vi att han var en av herdarna från Tekoa:

-Detta är vad som talades av Amos, en bland herdarna från Tekoa, vad han skådade angående Israel i Ussias, Juda konungs, och Jerobeams, Joas' sons, Israels konungs, tid, två år före jordbävningen. (Amos 1:1)

Han var en herde; säger själv att han inte var någon profet. Några kapitel senare läser vi att han är varken profet eller profetlärjunge, utan en boskapsherde som lever av mullbärsfikon. Det står:

-Jag är varken en profet eller en profetlärjunge, jag är en boskapsherde, som lever av mullbärsfikon. Men HERREN tog mig från hjorden; HERREN sade till mig: 'Gå åstad och profetera för mitt folk Israel.' (Amos 7:14-15)

Vi förstår att han måste ha varit en enkel människa. Jag slog upp i Illustrerat bibellexikon där det står några rader om den tiden. Det grep mig, jag vill citera:

-De båda rikena, Israel och Juda stod vid denna tid på höjdpunkten av världslig och materiell makt. Men välståndet hade den allra mörkaste bakgrund. Moraliskt förfall härskade och religionen var som ett skal utan kärna. Omåttlighet och utsvävningar florerade, och med dem avgudadyrkan. De rika levde i överflöd, medan det arbetande folket led nöd. Man njöt rikedom och lyx och åstundade Herrens dag, vilken skulle bringa Israel glädje och ljus, medan de övriga folken skulle gå dom och undergång till mötes.

De här slutsatserna har dragits utifrån 10

vad som skrivits under den här tiden. Bland annat från vad profeten Amos profeterade. Det står i andra kapitlet.

-Så säger HERREN: Eftersom Israel har trefalt förbrutit sig, ja, fyrfalt, skall jag icke rygga mitt beslut: eftersom de sälja den oskyldige för penningar och den fattige för ett par skor. Ty de längta efter att se stoft på de armas huvuden, och de vränga de ödmjukas sak. Son och fader gå tillsammans till tärnan och ohelga så mitt heliga namn. På pantade kläder sträcker man sig invid vart altare, och bötfällas vin dricker man i sin Guds hus (Amos 2:6-8)

Vi kan också läsa ur kapitel åtta:

att den visar orätt vikt. Då vilja vi köpa de arma för penningar och den fattige för ett par skor; och avfall av säden vilja vi då sälja såsom säd." (Amos 8:1-6)

Vi förstår att denna beskrivning av hur det var denna tid stämmer rätt bra. Israel var en makt att räkna med. Man hade rikedomar, men hade tillskansat sig denna rikedom på ett orättfärdigt sätt. Det har talat till mig. Det är väldigt likt vår tid. Slaveriet, som vi trodde var avskaffat, har aldrig någonsin varit så utbredd som idag. Vi ser ut över jorden. Det finns rapporter om hur människor hålls som

Man hade rikedomar, men hade tillskansat sig denna rikedom på ett orättfärdigt sätt.

-Följande syn lät Herren, HERREN mig se; Jag såg en korg med mogen frukt. Och han sade: "Vad ser du, Amos?" Jag svarade: "En korg med mogen frukt." Då sade HERREN till mig: "Mitt folk Israel är moget till undergång; jag kan icke vidare tillgiva dem. Och sångerna i palatset skola på den dagen förbytas i jämmer, säger Herren, HERREN; man skall få se lik i mängd, överallt skola de ligga kastade; ja, stillhet må råda!" Hören detta, I som stå den fattige efter livet och viljen göra slut på de ödmjuka i landet, som sägen: "När är då nymånadsdagen förbi, så att vi få sälja säd, och sabbaten, så att vi få öppna vårt sädesförråd? Då vilja vi göra efa-måttet mindre och priset högre och förfälska vägen, så

slavar. När vi hör om slavar, tänker vi på de svarta som togs från Afrika och skeppades långväga, och hur sedan det slaveriet upphörde i Amerika. Men det finns mycket mer slaveri idag, än om man inte så lätt upptäcker det. Människor säljs för att tjäna så att rikedom ska växa hos några. Vi har här i vår församling fått höra förkunns om vilken orättfärdighet vi själva egentligen lever i. Om vi ser närmare på vilken rikedom vi har, och på vilkens bekostnad vi har välstånd, så förstår vi.

Vi kan också läsa om Betel i Amos bok. Vi förstår att Amos var en ganska obekväm person. Herren visar honom att han inte kan spara Israel. Vi läser om en

präst i Betel:

-Men Amasja, prästen i Betel, sände till Jerobeam, Israels konung, och lät säga: "Amos förehar en sammansvärjning mot dig, mitt i Israels hus. Landet kan icke härda ut med allt hans ordande.

Ty så har Amos sagt: 'Jerobeam skall dö för svärd, och Israel skall föras bort i fångenskap ur sitt land.'" Och Amasja sade till Amos: "Du siare, gå din väg och sök din tillflykt i Juda land; där må du äta ditt bröd, och där må du profetera. Men i Betel får du icke vidare profetera, ty det är en konungslig helgedom och ett rikets tempel." (Amos 7:10-13)

ur Egyptens land." Och han ställde upp den ena i Betel, och den andra satte han upp i Dan. Detta blev en orsak till synd; folket gick ända till Dan för att träda fram inför den ena av dem. Han byggde också upp offerhöjdshus och gjorde till präster allahanda män ur folket, sådana som icke voro av Levi barn. Och Jerobeam anordnade en högtid i åttonde månaden, på femtonde dagen i månaden, lik högtiden

också en grund för vår välfärd, hur man idag offrar sina barn. Om de någonsin får födas så offrar man ändå sina barns barndom på att bygga upp ett välstånd. Den som är from, tackar kanske Gud för välståndet, men förstår inte att det här är inte äkta välstånd. Vi talar mycket om hur världen är runt omkring, hur människor handlar och gör, orättfärdigheten som finns, hur de bygger upp välstånd.

Hur är det med vårt Betel, i vårt hjärta? Har vi låtit andra ämnen för tillbedjan fått ta plats.

Men vad jag först och främst vill peka på, är vår egen situation. Hur är det med vårt eget

När vi läser det så här, kan vi tänka: Ja, Amasja var ju prästen i Betel - allt borde väl vara i sin ordning när det gäller Guds hus, templet och helgedomen som han talar om.

Men detta har en speciell historia. Betel var inte längre vad det en gång varit. Det står om Jerobeam i 2 Kon 14. Det står egentligen en lång historia om kungarna som regerade i Juda och Israel. Om de flesta står det, som det också står om Jerobeam:

-I Amasjas, Joas' sons, Juda konungs, femtonde regeringsår blev Jerobeam, Joas' son, konung över Israel i Samaria och regerade i fyrtioett år. Han gjorde vad ont var i HERRENS ögon; han avstod icke från någon av de Jerobeams, Nebats sons, synder genom vilka denne hade kommit Israel att synda. (2 Kon 14:24)

Uttrycket Han gjorde vad ont var i HERRENS ögon, hittar vi många gånger när kungarna beskrivs.

Det står även om en annan Jerobeam, och vi ska också läsa om vad han gjorde:

-Men Jerobeam befäste Sikem i Efraims bergsbygd och bosatte sig där. Därifrån drog han åstad och befäste Penuel. Och Jerobeam sade vid sig själv: "Såsom nu är, kan riket komma tillbaka till Davids hus. Ty om folket här får draga upp och anställa slaktoffer i HERRENS hus i Jerusalem, så kan folkets hjärta vända tillbaka till deras herre Rehabeam, Juda konung; ja, då kunna de dräpa mig och vända tillbaka till Rehabeam, Juda konung." (1 Kon 12:25-27)

Han var alltså rädd att makten skulle gå honom ur händerna.

-Sedan nu konungen hade överlagt härom, lät han göra två kalvar av guld. Därefter sade han till folket: "Nu må det vara nog med edra färder upp till Jerusalem. Se, här är din Gud, Israel, han som har fört dig upp

Juda, och steg då upp till altaret; så gjorde han i Betel för att offra åt de kalvar som han hade låtit göra. Och de män som han hade gjort till offerhöjdspräster lät han göra tjänst i Betel. (1 Kon 12:28-32)

Det står också att under den tid Amos verkade var den här heliga platsen vi läst om besudlad. I Amos bok manas folket att inte gå till Betel, för platsen hade tappat det värde den en gång hade. Vi förstår att prästen Amasja inte tjänade Abrahams, Isaks och Jakobs Gud, utan kalvarna var avgudar. Det står om avgudar i Amos bok. Många kanske menade sig tjäna Gud på rätt sätt. Men vi läser:

-Ve eder som åstunden HERRENS dag! Vad viljen I med HERRENS dag? Den är mörker och icke ljus. Då går det, såsom när någon flyr för ett lejon, men därvid mötes av en björn, och när han då söker tillflykt i sitt hus, bliver han stungen av en orm, vid det han sätter handen mot väggen. Ja, HERRENS dag är mörker och icke ljus, den är töcken utan något solsken. Jag hatar edra fester, jag är led vid dem, och jag finner intet behag i edra högtidsförsamlingar. Ty om I än offren åt mig brännoffer, jämte edra spisoffer, så har jag dock ingen lust till dem, ej heller gitter jag se edra tackoffer av gödda kalvar. Hav bort ifrån mig dina sångers buller; jag gitter icke höra ditt psaltarspel. Men må rätten flöda fram såsom vatten, och rättfärdigheten lik en bäck som aldrig sinar. Framburen I väl åt mig slaktoffer och spisoffer under de fyrtio åren i öknen, I av Israels hus? Så skolen I nu nödgas taga med eder Sickut, eder konung, och Kiun, eder avgudabild, stjärnguden, som I haven gjort åt eder; (Amos 5:18-26)

Det står här om olika avgudar. Vi har också många gånger hört om hur man offrade sina barn åt Molok den här tiden. Man offrade för att få välsignelser. Det är

hjärta? Avfallet kan vara närmare än vi tror.

Betel var den plats där Jakob reste ett altare då Gud uppenbarat sig för honom. Hur är det med vårt Betel, i vårt hjärta? Har vi låtit andra ämnen för tillbedjan fått ta plats, utan att vi märkt det? Vi kanske tror att vi tillber den sanne Guden. Måtte vi rannsaka våra hjärtan, och be Gud visa för oss hur det verkligen är ställt med rättfärdigheten. Det är kanske lätt att peka på andra, men svårt att se sig själv. Aposteln säger: Låt oss lägga av allt som är oss till hinder! Det finns saker som vill hindra oss att ha en rätt och ren gudstjänst.

Finns det då någon väg? Amos säger: -Se dagar skola komma, säger Herren, HERREN, då jag skall sända hunger i landet: icke en hunger efter bröd, icke en törst efter vatten, utan efter att höra HERRENS ord. Då skall man driva omkring från hav till hav, och från norr till öster, och färdas hit och dit för att söka efter HERRENS ord, men man skall icke finna det. (Amos 8:11-12)

Det kommer en tid då människan ska förstå vad hon egentligen behövde. Vad hon behövde fylla sina dagar med, vad som skulle vara föremål för hennes sökande. Men då är det för sent.

I Jesaja finns en mycket känd vers jag vill påminna om. Det finns en väg för oss. Gud har en plan för oss idag. Han har en vilja för ditt och mitt liv. Han har goda tankar om oss. Han vill vårt väl. Men det vill till att vi förstår vad vår lycka är, vad vi bör uppfylla våra dagar och vår tid med.

-Söken HERREN, medan han låter sig finnas; åkallen honom, medan han är nära. Den ogudaktige övergive sin väg och den orättfärdige sina tankar och vände om till

HERREN, så skall han förbarma sig över honom, och till vår Gud, ty han skall beskära mycken förlåtelse. Se, mina tankar äro icke edra tankar, och edra vägar äro icke mina vägar, säger HERREN. Nej, så mycket som himmelen är högre än jorden, så mycket äro ock mina vägar högre än edra vägar och mina tankar högre än edra tankar. Ty likasom regnet och snön faller ifrån himmelen och icke vänder tillbaka dit igen, förrän det har vattnat jorden och gjort den fruktsam och bärande, så att den giver säd till att så och bröd till att äta, så skall det ock vara med ordet som utgår ur min mun; det skall icke vända tillbaka till mig fåfängt utan att hava verkat, vad jag vill, och utfört det, vartill jag hade sänt ut det. (Jes 55:6-11)

Må vi var och en rannsaka våra hjärtan och söka Herren medan det finns tid kvar, så att vi inte kastar bort tiden.

Frågan är om det finns någon väg idag att gå? Jo, det finns. Vi kan hamna i förtvivlan. Men på något vis är just det också en början för människan, när hon förstår att hon inte kan uppfylla det Gud vill. Vi måste komma dithän att vi förstår att Gud måste uppfylla oss. Vi måste våga gå in i kampen, brottas med Gud, så att han får ta itu med egoismen som bor i våra hjärtan.

Jag vill också citera ur Apostlagärningarna vad Petrus predikar i andra kapitlet. Han hade förstätt efter de här åren han gått med Jesus när han gick på jorden. Han hade fått lära sig, vi läser:

-Också med många andra ord bad och förmanade han dem, i det han sade: "Låten frälsa eder från detta vrånga släkte." De som då togo emot hans ord läto döpa sig; och så ökades församlingen på den dagen med vid pass tre tusen personer. Och dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning och brödragemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönera. (Apg 2:40-42)

Vi kan också läsa i Matteus evangelium. Människan har alltid varit sig lik. Men på något vis intensifieras människans ansikte när vi ser människan idag i samhället. Egoismen lyser fram mer och mer. Jagandet efter välstånd och rikedomar. Vi läser ur Jesu bergspredikan:

-Samlen eder icke skatter på jorden, där mott och mal förstöra, och där tjuvar bryta sig in och stjåla, utan samlen eder skatter i himmelen, där mott och mal icke förstöra, och där inga tjuvar bryta sig in och stjåla. Ty där din skatt är, där kommer ock ditt

hjärta att vara. Ögat är kroppens lykta. Om nu ditt öga är friskt, så får hela din kropp ljus. Men om ditt öga är fördärvat, då bliver hela din kropp höljd i mörker. Är det nu så, att ljuset, som du har i dig, är mörker, huru djupt bliver då icke mörkret! Ingen kan tjäna två herrar; ty antingen kommer han då att hata den ene och älska den andre, eller kommer han att hålla sig till den förre och förakta den senare. I kunnen icke tjäna både Gud och Mammon. Därför säger jag eder: Gören eder icke bekymmer för edert liv, vad I skolen äta eller dricka, ej heller för eder kropp, vad I skolen kläda eder med. Är icke livet mer än maten, och kroppen mer än kläderna? Sen på fåglarna under himmelen: de så icke, ej heller skörda

Må vi var och en rannsaka våra hjärtan och söka Herren medan det finns tid kvar, så att vi inte kastar bort tiden.

de, ej heller samla de in i lador; och likväl föder eder himmelske Fader dem. Ären I icke mycket mer än de? Vilken av eder kan, med allt sitt bekymmer, lägga en enda aln till sin livslängd? Och varför bekymren I eder för kläder? Beskåden liljorna på marken, huru de växa: de arbeta icke, ej heller spinna de; och likväl säger jag eder att icke ens Salomo i all sin härlighet var så klädd som en av dem. Kläder nu Gud så gräset på marken, vilket i dag står och i morgon kastas i ugnen, skulle han då icke mycket mer kläda eder, I kientrogne? Så gören eder nu icke bekymmer, och sägen icke: "Vad skola vi äta?" eller: "Vad skola vi dricka?" eller: "Vad skola vi kläda oss med?" Efter allt detta söka ju hedningarna, och eder himmelske Fader vet att I behöven allt detta. Nej, söken först efter hans rike och hans rättfärdighet, så skall också allt detta andra tillfalla eder. Gören eder alltså icke bekymmer för morgondagen, ty morgondagen skall själv bära sitt bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga. (Matt 6:19-34)

Det här ordet använder man ofta: gör er inte bekymmer för ert liv. Och se på fåglarna under himmelen, hur Gud föder dem. Så applicerar man på sitt eget liv; att man inte ska bekymra sig för hur man ska få leva sitt liv och ha det bra här på jorden. Men om vi läser i det här sammanhanget, förstår vi att det handlar om så mycket mer. Samla er inte skatter på jorden. Samla er skatter i himlen. Och: sök först efter Hans rike och hans rättfärdighet. Vi måste förstå att Gud vill använda dig och mig till att bli ett

vittnesbörd för människor. Hur Gud leder den som valt att följa honom. Den som har valt att ta Jesu ord på allvar om att följa honom. Då får vi det här i ett helt annat perspektiv. Det handlar inte om hur vi bäst ska kunna framleva vårt liv och vilka välsignelser vi kan åtnjuta. Nej, det handlar om att vi går i Jesu fotspår, i Hans efterföljd.

Jag vill också läsa ur första Timotiebrevet:

- Ja, gudsfruktan i förening med förnöjsamhet är verkligen en stor vinning. Vi hava ju icke fört något med oss till världen, just därför att vi icke kunna föra något med oss ut därifrån. Hava vi föda

och kläder, så må vi låta oss nöja därmed. Men de som vilja bliva rika, de råka in i frestelser och snaror och hemfalla åt många dåraktiga och skadliga begärelser, som sänka människorna ned i fördärv och undergång.

Ty penningbegäret är en rot till allt ont; och somliga hava låtit sig så drivas därav, att de hava villats bort ifrån tron och därigenom tillskyndat sig själva många kval. Men fly sådant, du gudsmänniska, och far efter rättfärdighet, gudsfruktan, tro, kärlek, ståndaktighet, saktmod. Kämpa trons goda kamp, sök att vinna det eviga livet, vartill du har blivit kallad, du som ock inför många vittnen har avlagt den goda bekännelsen. (1 Tim 6:6-12)

Dessa ord talar för sig självt om hur viktigt det är att sätta Guds kallelse i första rummet, och att den väg han har visat får vara vår väg. Att vi går i den riktning han har anvisat, så att vi inte hamnar i människors sätt att tänka i den tidsålder vi lever i, där det handlar om att bygga sig ett välstånd, och sedan dö.

Jag vill till slut läsa om Jakob i 1 Mos 28, där han flyr och sedan drömmer i Betel.

-Men Jakob begav sig från Beer-Seba på väg till Haran. Och han kom då till den heliga platsen och stannade där över natten, ty solen hade gått ned; och han tog en av stenarna på platsen för att hava den till huvudgård och lade sig att sova där. Då hade han en dröm. Han såg en stege vara rest på jorden, och dess övre ände räckte upp till himmelen, och Guds änglar stego upp och ned på den. Och se, HERREN stod framför honom och sade: "Jag är HERREN, Abrahams, din faders, Gud och Isaks Gud. (1 Mos 28:10-15)

Vi ser här hur Herren uppenbarar sig

och ger Jakob löften, om att han ska bli välsignad; han och hans säd. Vi läser vidare:

-När Jakob vaknade upp ur sömnen sade han: "HERREN är sannerligen på denna plats, och jag visste det icke!" Och han betogs av fruktan och sade: "Detta måste vara en helig plats, här bor förvisso Gud, och här är himmelens port." Och bittida om morgonen stod Jakob upp och tog stenen som han hade haft till huvudgård och reste den till en stod och göt olja därövanpå. Och han gav den platsen namnet Betel. (1 Mos 28:16-19)

Betel betyder Guds hus. Jakob upplever här en vändpunkt i sitt liv. På något vis är det så också för dig och mig. Vi kan ha en ideologi, vi kan förstå precis hur det ligger till med oss, med vår egoism och vårt liv. Men vi måste komma till den punkten när vi förstår att Jesu kors och hans verk på Golgata gör det möjligt för oss att kunna gå hans väg. Det här mötet med Gud; det var jordens kontakt med himmelen som skedde på den här platsen, Betel. Jakob reste den här stenen som ett altare. Måtte vi få ha den här stenen, det här altaret i våra hjärtan. Att det får vara

grunden, vårt möte med Gud. Hans löfte till oss, att det får vara grunden i vårt liv. Det är bara det som gör det möjligt. Vårt möte med Gud. Att vi får leva i rättfärdighet, i en rätt gudstjänst.

Vi ser längre fram i Jakobs liv hur han igen måste brottas med Gud. Han måste på något vis, som vi säger, komma igenom. Vi läser:

- Men under natten stod han upp och tog sina båda hustrur och sina båda tjänstekvinnor och sina elva söner och gick över Jabboks vad. Han tog dem och förde dem över bäcken och förde tillika över vad han eljest ägde. Och Jakob blev ensam kvar. Då brottades en man med honom, till dess morgonrodnaden gick upp. Och när denne såg att han icke kunde övervinna Jakob, gav han honom ett slag på höftleden, så att höften gick ur led, under det han brottades med honom. Och mannen sade: "Släpp mig, ty morgonrodnaden går upp." Men han svarade: "Jag släpper dig icke, med mindre du välsignar mig." Då sade han till honom: "Vad är ditt namn?" Han svarade: "Jakob." Han sade: "Du skall icke mer heta Jakob, utan Israel, ty du har kämpat med Gud och med människor och vunnit seger." (1 Mos 32:22-28)

Det här mötet med Gud fick oerhört stor betydelse för Jakob i hans liv. När vi möter Gud och brottas med honom och verkligen tar på allvar att Gud, du måste välsigna mig. Då vinner både Gud och du seger. Det låter litet paradoxalt. Det står här: "du har kämpat med Gud och med människor och vunnit seger." Kan vi vinna seger över Gud? Det låter litet konstigt. Men det står så. Samtidigt var det också en seger för Gud. Han hade fått arbeta med Jakob. De hade fått gå i närkontakt. Både Gud och Jakob fick vinna seger. Du måste också ta denna kamp med Gud för att vinna seger. Det talar så mycket till mig om att kämpa med Gud och vinna seger.

Jesus vill tala till oss i den tid som nu är. Han ser hur vi har det i våra hjärtan, vad som ligger i vägen. Vår egoism. De altaren och avgudar vi ställt dit. Han ger oss möjlighet att söka Honom, att rensa ut och lägga bort det som hindrar, så att han får hela vårt hjärta.

Tack Jesus för vad du vill göra i oss, att du vill använda oss. Hjälp oss att hålla ut och vinna seger. Amen ■

BMC-förlag

Maranata - du vår Herre, kom!

Äntligen i bokform!

Arne Imsen mejslade under sina sista levnadsår fram något av en Maranataväckelsens principdeklaration, en presentation av de kännetecken som präglar dem som älskar Jesus och hans tillkommelse.

Några av rubrikerna är: Maranatafolkets identitet - Maranatafolkets politik - Maranatafolket - en teokrati.

Beställ den nu! Pris: 49 kr

Ytterligare litteratur, mötesinspelningar och tidningar hittar du på hemsidan där du också kan göra din beställning.

www.ballstamediacenter.se Du kan också ringa **08- 98 56 83!**

En hälsning från missionsfältet

Karin Vidén skriver från Dominikanska Republiken

Frid allesammans!

Vill med den här hälsningen informera något om de förberedelser inför kommande skolstart vi har ägnat en hel del tid åt under den bakomliggande veckan.

Redan i måndags då Veronica återvände efter att ha kört Berno till flygplatsen, inför hans resa hem till församlingen, åkte vi ut till Palavé där vi sammanstrålade med Esther, och tillsammans med henne besökte vi alla de hem som Veronica och hon tidigare uppsökt, där det finns barn som av olika anledningar inte fått skolgång.

Esther som är uppväxt i Palavé och som dessutom har arbetat i en skola i området känner de flesta människor

på ett eller annat sätt. Hon vet var de största behoven av hjälp finns och kunde i den tryckande eftermiddagsvärmen vägleda oss fram genom den labyrinth av leriga gångstigar som ringlar sig genom området där de mest fattiga bor. Lera, flugor, skabiga hundar, och en massa människor överallt....som alla tycktes vänta på att solen skulle dra sig undan något, för att ge plats åt skymningen med en förhoppningsvis sval kvällsbris. Vi besökte ca tio hem och tog reda på något om orsaken till att barnen i familjerna inte går i skolan, och inbjöd till inskrivning inför höstterminen.

Så på torsdagmorgon var vi på plats i skolan. Veronica

tog emot föräldrar med barn och fyllde i det formulär av nödvändig information vi behöver ha om varje elev, alltmedan jag i rummet intill gjorde en del enkla tester med barnen för att något kunna bedöma den nivå han/hon befinner sig på.

Vi inbjöd också vid inskrivningen till kommande läkarmottagningar, och informerade om att skolan bekostar skoluniform, idrottskläder, skor, läromedel mm, och att ett mellanmål samt frukt serveras varje dag.

Några av eleverna har mycket speciella behov och jag vill nämna något om dem här.

Den första att skriva in sina pojkar var en haitisk mamma. Den ena pojken, Jonathan 7 år, har verkligen problem. Vid vårt tidigare besök i hemmet ropade mamman på honom att komma, men han var väldigt skygg och vågade inte titta på oss. Mamman tog då tag i hans arm för att få honom att stanna upp lite men han smet undan och försvann in i det skjul de bor i. Hon förklarade på stapplande spanska att han fick meningit (hjärnhinneinflammation) då han var mindre och sedan dess blev tyst och skygg. Veronica och Esther pratade med mamman och jag närmade mig sakta dörren där Jonathan stod och likasom gömde sig. -Hej, sa jag, och sökte hans blick. Jag

sträckte sakta fram min hand mot honom, och tog försiktigt tag i hans hand som för att hälsa, och då vågade han faktiskt titta på mig och släppte fram ett litet leende.....!

Vid det test jag gjorde med elev efter elev vid inskrivningen visade sig Jonathan ha bra finmotorik - men inget tal-språk. Vi samtalade Veronica och jag vad vi kan göra för denne lille grabb, och beslutade oss för att ge honom det vi kan åtminstone, så långt vi förmår, och så får vi hoppas på att talet ska lossna. Alternativet för honom är annars inget alls, så han får nu gå i vår skola tillsammans med sin bror Yondi som vi också skrev in.

Bland de nyinskrivna eleverna finns också tre bröder i åldrarna 9, 11 och 14 år, som utan sina föräldrar bor hos en kvinna i Palavé. De kom från Haiti för inte så länge sedan och hade knappt någon skolgång alls bakom sig. Som odokumenterade har de dessutom stora svårigheter att komma in i en statlig skola här.

Veronica Vidén, som arbetat med skolarbetet sedan starten. Här tillsammans med Rikendi, ett av barnen som fått hjälp.

Ännu ett av barnen är 8-åriga Niurca som har hydrocephalus, vattenskalle. Hon låg till sängs framför en TV då vi kom på hembesök, och hennes mamma berättade att hon sitter uppe i en stol ibland på dagen, men kan inte gå. Man opererade in en shunt för hjärnvätskan för ca tre år sedan eftersom huvudet då var enormt i storlek vilket innebar att hon inte kunde annat än att ligga, och kunde knappt inte heller prata. Nu mår hon bättre, men då den

rehabilitering hon ordinerades efter operationen var alltför kostsam för denna fattiga familj blev det inget av utan tiden har bara gått utan träning. Niurca har en rullstol och vi räknar med att kunna erbjuda för henne anpassad skolgång åtminstone några dagar i veckan, och mamman var mycket tacksam för den hjälpen och kommer att lämna och hämta henne vid skolan.

Tillsammans med Niurca hoppas vi kunna ha Melanie 7 år, i en specialgrupp på eftermiddagen. Hon har en hjärnskada som innebär en förflamning i högra delen av hennes kropp. För några år sedan var hon sämre men genom den operation med påföljande rehabilitering vi då ekonomiskt kunde hjälpa till med förbättrades hennes förutsättningar något. Melanies mamma vill verkligen att hon ska få någon form av skolgång trots sitt handikapp, men ser ingen möjlighet någon annanstans än hos oss. Melanie är aktiv och full av energi, och har också som jag bedömer det stora problem med att selektera sina sinnesintryck. Vi vill iallafall ge henne möjligheten så långt vi kan sträcka oss, att få någon form av undervisning och träning på sin nivå.

Vi har för närvarande 17

Yanet, en trogen medarbetare förbereder medicinskåpet inför en läkarmottagning

elever inskrivna i årskurserna 1 och 2, och så gott som alla är haitier och några av dem har även svårt med spanska språket. De två flickorna med mycket särskilda behov planerar vi ha i en separat eftermiddagsgrupp då det är lugnare för dem. Många fler har sökt upp oss och ber om vår hjälp med sina barn. Behoven är mycket stora!

Exempelvis är Moniza 18 år, i behov av vår hjälp. Hon har Downs syndrom och har även en form av tbc, men läkare menar att hon förutom medicinering behöver en daglig sysselsättning och viss intellektuell träning för att må bättre. Moniza är med i många av våra möten och vi hoppas kunna på något sätt komma henne och familjen till hjälp.

Höstterminen börjar den 1 september och det är Veronica och Nahdja som tillsammans ska ansvara för årskurserna 1 och 2. Vi har erbjudit Esther arbete med eftermiddagsgruppen och hon tog glad emot det erbjudandet, och föreslog genast ännu en elev som har uppenbara behov av speciell hjälp.

Ja, som ni förstår så är skolarbetet och även barnmötena i Palavé ett angeläget böneämne även fortsättningsvis. Vi får genom det så nära kontakt med människor och inblick i ofta mycket svåra livssituationer, för oss många gånger övermäktiga att lösa. Evangeliets kraft blir dock så konkret och påtaglig då man ser hur det glada budskapet, omfattar hela människan, hennes ande, själ och kropp. Vi har fått för intet, för att också ge för intet. Likasom den lille grabben som kom med sina bröd och fiskar till Jesus, får också vi överlämna till samme Jesus, det vi har, så gör han undret mitt framför våra ögon och mättar folket! Det vi har är först och främst oss själva, och det är det som ska överlämnas i Jesu händer.

Gud välsigne er alla! ■

Nahdja Widén tillsammans med Nana, Sol, Walkin och Yunior, förra skolårets klass.

Ny skollag kriminalis svenska föräldrar

Text: Karin Vidén

Utbildningsminister Jan Björklund presenterade den 15 juni Utbildningsdepartementets skollagsberednings förslag till ny skollag, Den nya skollagen - för kunskap, valfrihet och trygghet. Förslaget är sänt på remiss till ca 140 instanser vars svar ska inkomma senast den 1 oktober 2009. Regeringsproposition om ny skollag planeras läggas våren 2010 och lagen kan börja gälla den 1 juli 2011. Den nya skollagens 28 kapitel omfattar utbildning från och med förskola till och med vuxenutbildning.

Hemundervisande föräldrar över hela landet väntade med spänning och stort intresse på att lagförslaget skulle släppas till offentligheten för att få del av eventuella nya formuleringar och ändringar i den lagparagraf i skollagen man idag anger som stöd för sin hemundervisning, nämligen 10 kap 4 §:

Ett skolpliktigt barn skall medges att fullgöra skolplikten på annat sätt än som anges i denna lag, om det framstår som ett fullgott alternativ till den utbildning som annars står barnet till buds enligt lagens föreskrifter.

I det nya förslaget är det 22 kap 18-19 §§ som är aktuellt för hemundervisningen och lagtexten lyder enligt följande:

18 § Ett skolpliktigt barn får medges rätt att fullgöra skolplikten på annat sätt än som anges i denna lag. Medgivande ska lämnas om

1. verksamheten framstår som ett fullgott alternativ till den utbildning som annars står barnet till buds enligt föreskrifter i denna lag,
2. behovet av insyn i verksamheten kan tillgodoses, och
3. det föreligger synnerliga skäl

Den tredje punkten är ny och innebär en skärpning. För ett medgivande måste synnerliga skäl föreligga vilket innebär att bestämmelsen ska tillämpas med stor restriktivitet.

19 § Medgivande enligt 18 § får lämnas för upp till ett år i sänder. Under dess giltighetstid ska det prövas hur verksamheten utfaller. Medgivandet ska återkallas, om det kan antas att förut-sättningarna enligt 18 § inte längre föreligger.

Dessutom framgår att frågor enligt 18 och 19 §§ prövas av barnets hemkommun och att tidigare möjlighet att vända sig till styrelsen för utbildningen har utmönstrats ur lagen.

Av förslagets motivtext framgår att

-undervisningen i skolan ska vara allsidig och saklig och därigenom utformas så att alla elever kan delta, oberoende av vilken religiös eller filosofisk uppfattning som eleven och hennes eller hans vårdnadshavare har. Mot denna bakgrund är det skollagsberedningens uppfattning att det i dag inte finns något behov av en bestämmelse i skollagen som ger utrymme för hemundervisning pga religiös eller filosofisk uppfattning hos familjen. Sammantaget innebär detta att den nu föreslagna ändringen inte kan anses stå i strid med Sveriges internationella förpliktelser.

Att skolan skall uppfylla allsidighet och saklighet är utopiskt och faller på sina egna direktiv i de allmänna mål och den värdegrund som gäller för utbildning i det offentliga skolväsendet där också fristående skolor ingår, och där det bl a klart framgår att grunden för skolans undervisning om livets uppkomst och utveckling skall vara den vetenskapliga teorin om evolutionen, och att denna vetenskapliga grund inte skall ifrågasättas av trosföreställningar.

Finansieringen och fortsatt tillstånd sätts upp som diktatoriskt varnande pekfinger mot allt eventuellt lärostoff som

Den nya skollagen - för kunskap, valfrihet och trygghet, visar sig dock vara ett hårt slag emot just individens kunskapsval, valfrihet och trygghet.

anses gå utanför av Skolverket bestämd vetenskaplig grund. Denna styrning av kunskapsförmedling kan inte tolkas som annat än översitteri, kränkning och lagbrott på hög nivå.

Rätten att välja den undervisning, som

skall ges åt barnen, tillkommer i främsta rummet deras föräldrar.

(FN:s förklaring om de mänskliga rättigheterna)

Ingen må förvägras rätten till undervisning. Vid utövandet av den verksamhet staten kan påta sig i fråga om uppfostran och undervisning skall staten respektera föräldrars rätt att tillförsäkra sina barn en uppfostran och undervisning som står i överensstämmelse med föräldrarnas religiösa och filosofiska övertygelse. (Europakonventionen)

Av skollagen framgår att skolplikten motsvaras av en rätt att få utbildning inom det offentliga skolväsendet för barn och ungdom. Det är denna rätt som också är

-föräldrarnas rätt att tillförsäkra sina barn sådan utbildning och undervisning som står i överensstämmelse med föräldrarnas religiösa och filosofiska övertygelse,

en rätt som Sverige 1952 reserverade sig mot, men som regeringen 1995 med följande motivering ändå antog:

-Under hänvisning till att dagens skolor undervisning skall vara objektiv och eleverna således inte tvingas bevista en undervisning som strider mot föräldrarnas övertygelse samt till att gällande skollag ger möjlighet att fullgöra skolplikten genom fristående skolor eller genom hemundervisning, föreslår kommittén att den svenska reservationen återkallas.

Sverige har alltså undertecknat den Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och dess tilläggsprotokoll från 1952, vilket i förlängningen betyder att hemundervisningen är i lag skyddad. Ändå envisas skolmyndigheter, kommuner och länsrätter med att motarbeta och förbjuda enskilda föräldrars initiativ att nyttja den lagliga rätt som finns att hemundervisa, och har istället

fullständigt missat sitt uppdrag att genom medgivanden och engagemang uppfylla lagen i överensstämmelse med Europakonventionen. Lagförslaget anger att

-bedömningen om synnerliga skäl föreligger, ska utgå från elevens intressen.

FN:s konvention om barnens rättigheter (Barnkonventionen) innehåller dock inget i sina 54 artiklar som på något sätt strider mot den rättighet föräldrar har att tillförsäkra sina barn sådan utbildning och undervisning som står i överensstämmelse med föräldrarnas religiösa och filosofiska övertygelse. Snarare tvärt om. Artikel 14 i Barnkonventionen säger:

1. Konventionsstaterna skall respektera barnets rätt till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet.

2. Konventionsstaterna skall respektera föräldrarnas och i förekommande fall, vårdnadshavares rättigheter och skyldigheter att på ett sätt som är förenligt med barnets fortlöpande utveckling ge barnet ledning då det utövar sin rätt.

3. Friheten att utöva sin religion eller tro får underkastas endast sådana inskränkningar som är föreskrivna i lag och som är nödvändiga för att skydda den allmänna sedligheten eller andra personers grundläggande fri- och rättigheter.

I Midnattsropet nr 2-2008 under rubriken På grund av tro och övertygelse nämndes något av lagförslagets innehåll, bl a hur elever ska tvingas delta i lektioner som kan strida mot religiös övertygelse. Trots att deltagandet kan innebära en djup kränkning inte bara för eleven utan också för föräldrarna ska ingen hänsyn visas. Rätten till befrielse från olika lektioner av religiösa och kulturella skäl eller på grund av elevens inställning eller hemmiljö ska helt avskaffas. Man menar i lagförslaget att alla elever har rätt till den undervisning som föreskrivs i läroplanen och att om föräldrarna inte delar uppfattningen om vad eleverna ska lära sig innebär inte det att de ska kunna förvägra eleverna denna undervisning. Det är därför, menar man, som skolplikten är lagreglerad. Utvecklingen visar tydligt att skolplikten är en förlegad företeelse i ett demokratiskt samhälle, en skolplikt som kuvar barn och föräldrars rättigheter och möjligheter till fria val.

Undervisningsplikt däremot, som fungerar bra i andra länder, är den plikt som mer stämmer överens med internationella lagar och bestämmelser, en plikt där olika undervisningsformer är av samma värde. Hemundervisning är inget föräldrarna ska behöva kämpa sig

till för att få beviljad i ett rättssamhälle, den är en fullgod undervisningsform bland andra.

Orsakerna till att välja hemundervisning för sina barn kan vara många och skiftande. Den nya skollagen - för kunskap, valfrihet och trygghet, visar sig dock vara ett hårt slag emot just individens kunskapsval, valfrihet och trygghet. Utvecklingen i vårt land är alarmerande med en skolpolitik som genom lagstiftning i demokratins namn avväpnar enskilda medborgare deras fri och rättigheter. Artilleriet man använder är enkla små ord och formuleringar som i sin användning mot den enskilde slår hårt och obarmhärtigt. De vackra orden däremot, de där fina duperande orden som allsidighet, objektivitet, mångfald, dialog m fl, som i offentligheten lyfts fram för att presentera en framgångsrik svensk skolpolitik, "*en skola i världsklass*", visar sig i verkligheten vara innehållslösa då en mamma och en pappa ställs inför "*skranket*", inför myndigheter på olika nivåer för att försvara sin rätt att tillförsäkra sina barn utbildning och undervisning.

Citerar Midnattsropet nr 5-2008 under rubriken Hemundervisning- en nagel i ögat på det totalitära utbildningssystemet:

-Då en grupp föräldrar tillhörande Maranata på 70-talet började hemundervisa sina barn och verkligen gick i bräsch för denna kamp för föräldrars rättigheter i vårt land, stod kommunfolk och skolfolk helt frågande och visste inte hur de skulle hantera situationen. Detta var något helt nytt! Tidningarna skrev, ministrar hade åsikter och det var periodvis ett väldigt liv ute i bygderna, men dessa föräldrar höll fast vid sin övertygelse att hemundervisningen var viktig.

Hemundervisning är så mycket... och måhända är det just detta "*mycket*" som kontrollapparaten inte klarar av, en undervisningsform vid sidan om institutionen, en undervisning där familjer gör något bra tillsammans.

Att som skolmyndighetspersoner på olika nivåer möta föräldrars goda initiativ med misstro, ovilja och förbud är ingen bra förutsättning för ett gott samarbete mellan hem och skola, men det är tyvärr vad många hemundervisande föräldrar får utstå; en skolpolitik som driver dem in i civil olydnad pga religiös eller filosofisk övertygelse, i Sverige anno 2009. ■

Reaktioner

MR presenterar här några reaktioner på regeringens förslag till ny skollag

Det är besynnerligt med den enorma tilltron till skolinstitutionens positiva betydelse i en människas liv, och tilltron till skolpolitikernas förmåga att göra riktiga bedömningar om vad som är väsentlig kunskap och nödvändiga obligatorier. Det är ju lätt konstaterat att skolan i flera avseenden befinner sig flera decennier tillbaka i tiden. Vi har genomgått en globalisering och en IT-revolution som medger en enorm flexibilitet och fantastiska möjligheter till vidgade vyer och mångfald. Men skolan tragglar på med obligatorisk närvaro för närvarons skull, och i skolbarnens ryggsäckar ligger fortfarande skrynkliga stenciler med RFSU:s världsbild, som ska prackas på alla...
/Barometerns Kolumnist den 24 juni, Karin Yngman

Trots att vi i Sverige ligger i topp beträffande utbildningspengar per elev så mår många skolbarn dåligt och skolresultaten försämras. En del föräldrar, ur den alltmer välutbildade föräldrageneration med tillgång till mer kunskap än någonsin tidigare, kommer att vilja söka nya lösningar för sina barn. Då måste Sverige ge dessa föräldrar samma frihet som i andra västländer.
/Maria Kornevik Jakobsson, riksdagsledamot centerpartiet

Idag tvingar Sverige många ambitiösa svenska hemundervisare till alldeles onödiga, och för samhället kostsamma rättsprocesser. I de flesta andra västländer hade dessa föräldrar haft samhällets stöd och kunnat helt fokusera sig på sina barn. Vad säger vi i Sverige när amerikanska familjer med spetskompetens söker sig till Sverige och vill hemundervisa sina barn som man är van vid hemifrån? Sverige måste hänga med i den demokratiska utvecklingen. Det var vår förhoppning att Sverige skulle få en modern liberal tolkning på paragrafen

om hemundervisning enligt modell från många andra västländer.

/MKJ

Antar vi den lagen hamnar vi i samma fälla som Tyskland som i sin nazityska skollag från 1938 förbjuder hemundervisning, med följd att fyra tyska hemundervisande familjer har politisk asyl i USA, och landet har fått kritik från FN för att man inte tillåter hemundervisning.
/MKJ

Hemundervisning av filosofiska och religiösa skäl förbjuds enligt nya skollagen. Det är ett synnerligen märkligt beslut. Europakonventionen och utvecklingen i hela den demokratiska världen åsidosätts.

/Jonas Himmelstrand, pedagogisk konsult

Civil olydnad kommer att bli svenska hemundervisares motdrag om skollagsförslaget vinner laga kraft. Lagen riskerar bli verkninglös. Skulle regeringen möta denna civila olydnad med rättsliga ingripanden kommer svenskar för första gången i modern tid att söka politisk asyl utomlands. Sverige hamnar i den demokratiska världens skamvrå. Fyra tyska familjer har redan beviljats politisk asyl i USA av just hemundervisningsskäl.

/JH

Hemundervisning i USA

Antalet hemundervisade barn fortsätter att öka i USA och alla tecken tyder på fortsatt uppgång. Den officiella statistiken från det amerikanska utbildningsdepartementet säger att 1,5 miljoner barn hemundervisades 2007, en ökning med 74 procent mellan 1999-2007.

Hemundervisning expanderar nu även utanför de kristna grupperna. Alltför hemundervisar för att kunna låta sina barn lära i egen takt och för att få mer familjetid.

/Nyhetsbyrån UPI (United Press International)

Glädj då den nya loka

Stina Fridolfsson introducerar:

Jag har haft den stora förmånen att vid tre tillfällen få följa med Åse och Stig Andreasson på resa till Frankrike och besöka några av de församlingar de gjort pionjärinsatser i. Den församling som fått speciell plats i mitt hjärta, är församlingen i Albi. Den växer och utvecklas. När de vid mitt första besök fick höra talas om Maranatas missionsarbete i Dominikanska Republiken, visade de stort engagemang, och har alltsedan dess sänt månatliga offer dit.

Då en gammal lada, nu restaurerad av många ivriga arbetare i församlingen, äntligen fick invigas som gudstjänstlokal var också jag inbjuden, men kunde inte åka vid detta tillfälle. Ett år tidigare besökte jag tillsammans med Åse och Stig denna församling i Albi, och då åkte vi till den blivande möteslokalen. En stor del av församlingens syskon var engagerade i målande, spacklande, borrande och spikande. En underbar gudstjänst och församlingsgemenskap!

Här följer rapporten från Stig

Andreasson, som var inbjuden som hederstalare vid tredje lokalinvigningen i Albi. Han fick här se frukt av många års troget missionsarbete i Frankrike, och vi gläds med honom och syskonen i Albi!

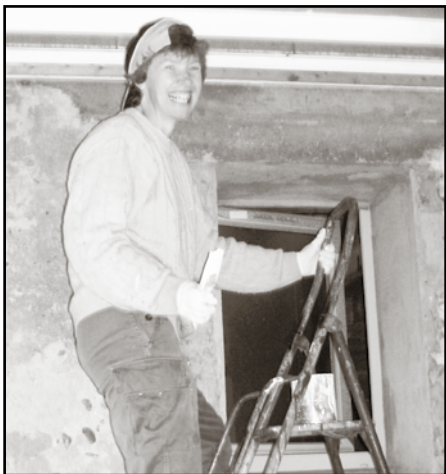
Sista söndagen i mars kunde Albi-församlingen äntligen inviga sin nya möteslokal och offentligt ta den i bruk. Vänner från när och fjärran mötte upp. Någon uppskattade antalet till bortåt 250 personer. De som hade sett den gamla ladan på den stora, nästan igenväxta tomten blev verkligen överraskade då de såg att den hade förvandlats till ett fint och inbjudande församlingshus med parkeringsplats för ett tjugotal bilar. Vi tyckte inte vi kunde tacka nej till församlingens inbjudan att vara med

efest i Albi

len invigdes

Den gamla ladan blev till ljusa och fina församlingslokaler.

Pastorsfrun deltar med glädje i restaureringsarbetet.

på invigningen, så vi reste ned till Albi med stor förväntan. Det blev en resa på 250 mil från norska vägar kantade av stora snödrivor till sydvästra Frankrikes blommande fruktträd.

Vi hade ju följt med byggnadsarbetet hela tiden och även tillsammans med **Stina Fridolfsson** besökt Albi i början av restaureringen. Vi räknade med att få se en någorlunda användbar möteslokal, men att den skulle vara så fin som den verkligen var, hade vi knappast förväntat oss. Både bröder och systrar hade gjort ett jättearbete. Flera bröder från grannförsamlingen i Carmaux hade också gett många frivilliga arbetstimmar. Några av dem är speciellt duktiga på olika slags byggnadsarbeten.

Invigningen blev verkligen en fest. Då föreståndaren **David Schertzer** hälsade alla välkomna kunde man se att han verkligen var glad. Förkunnelsen av Guds Ord inramades av bibelläsning och spontan lovprisning till Gud. En sångkör sjöng härliga evangeliska sånger och även barnen deltog med glädjefull sång. Församlingens ordförande gav en kort sammanfattning av församlingens historia från tidigt 1970-tal, vilket väckte många minnen till liv hos Åse och mig.

Efter en tid av personlig evangelisation och husmöten öppnade vi 1975 den första enkla lilla lokalen, som egentligen varit ett garage för fyra bilar. Där hölls de första dopförrättningarna av nyomvända. Då denna första lokal så småningom blev för liten, restaurerade vi ett gammalt hus som blev möteslokal nr 2. Den fick lite underliga former men, den fyllde församlingens behov i omkring 25 år. Det var där Stina Fridolfsson visade bilder från Dominikanska Republiken och berättade om missionsarbetet där, vilket tände ett varmt intresse hos Albivännerna. Sedan dess har de velat vara med både i förbön och offer till Maranataförsamlingens mission där borta. Eftersom lokal nr 2 också blivit för liten kunde vi nu för tredje gången ha lokalinvigning i Albi.

Stadens borgmästare var också med och han höll ett varmhjärtat tal. Han hade hela tiden varit positiv till församlingens byggnadsprojekt, vilket inte alls är självklart i ett land som Frankrike. Där kan myndighetspersoner vara väldigt negativt inställda till evangelisk verksamhet. Borgmästaren tackade till och med oss som, mänskligt talat, startat församlingen. Jag hade aldrig trott att jag skulle få höra ett sådant uttalande av en fransk borgmästare. Det var också en glädje att få hälsa från norska vänner, som gett över 50.000 norska kronor till lokalbygget samt från Stina, som också

var inbjuden till invigningen men inte kunde resa till Frankrike just då.

För Åse och mig var det en fantastisk upplevelse att få dela Albiförsamlingens glädje denna dag. Vi fick också glädjen att möta vänner som vi inte sett på många år, eftersom de bor i angränsande län och distrikt. Vi fick också ett trevligt samtal med borgmästaren utanför lokalen efter mötet. Vi kände honom inte från vår tid i Albi. Han blev nämligen vald till borgmästare 1993, alltså 6 år efter att vi hade flyttat från staden. Han visade sig vara en mycket nobel personlighet. Han ställde oss också en del frågor angående det missionsarbete som skandinaviska kristna bedriver i olika delar av världen.

Vi stannade kvar i Albi under hela den vecka som följde på invigningen. Det blev många besök hos många familjer. Den följande söndagen blev en "vanlig" söndag med två möten. Först i Carmaux, som är ett f.d. kolgruvdistrikt med hög arbetslöshet. Kolgruvorna är nämligen nedlagda sedan flera år tillbaka. Omkring 40 personer var samlade till mötet där. I Albi tror jag det var omkring 80. På båda ställena var det en mycket god atmosfär i mötena och stor öppenhet för Ordets förkunnelse. Albi är alltså en katolsk högborg och Carmaux har ett hårt andligt klimat. Men vi tror att Guds folk där nere i sydvästra Frankrike skall gå nya segertider till mötes. ■

Stadens borgmästare kom till invigningen, andra från vänster, Stig och Åse Andreasson längst till höger.

Den andliga striden

i Bibelns ljus

Bibelstudium av Michael Dakwar

-Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut. (Matt 28:19-20)

-Till sist, bli starka i Herren och i hans väldiga kraft. Tag på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot djävulens listiga angrepp. Ty vi strider inte mot kött och blod utan mot furstar och väldigheter och världshärskare här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarna. (Ef 6:10-12)

Du kanske undrar vad dessa två bibelställen har med varandra att göra. Det kommer att bli klart för dig när vi fortsätter. En sak kan vi vara överens om, det har att göra med en andlig kamp. Innan vi fortsätter, ska jag ge ett par illustrationer, för att klargöra vad jag vill tala om. För några år sedan bodde jag med min familj i Jerusalem, och vi hade en gäst från Sverige som hade kommit tillsammans med en kristen grupp till Jerusalem. Hon berättade för mig vad de gjorde där. De gick runt Jerusalem och bad. Sedan gick de upp till Oljeberget, och bad i riktning mot moskén. De bad, som hon sa, emot demonerna som besatte den. För mig lät det väldigt underligt vad de gjorde, fastän församlingen hon var med i utgav sig för att vara en evangelisk församling. Men jag upplevde att något var fel i vad de gjorde.

Några år senare hörde jag talas om en annan grupp människor som brukade gå runt Jerusalems stad och bedja emot de andemakter som höll staden i sitt grepp. De sa alltid att de var inne i en andlig krigföring och måste bedja emot

demonerna, och så bereda marken för att sprida evangelium.

På den tiden var jag bara undrande, jag visste inte mycket om de där rörelserna. Men jag kände att det var något underligt, något som inte stämde med dem.

Förra veckan besökte jag en plats här i Stockholm, och människorna där berättade att de nästa dag skulle gå runt platsen de bodde på och bedja mot vissa områden. Jag frågade varför de gjorde så. Då förklarade de att de varje vecka tog ett visst territorium av stadsdelen, och bad speciellt mot andemakterna i det området för att senare kunna sprida evangelium. Det fick mig att tänka på vad jag stött på i Jerusalem, så jag beslöt att studera det här fenomenet. Jag gick ut på internet och började läsa om det. Då insåg jag att många människor som håller på med det där, gör det på ett okunnigt och naivt sätt. Man använder en speciell teknik, som kallas för andlig strategi, andlig krigföring (Strategic-Level Spiritual Warfare-SLSW). Tekniken går ut på att bedja emot varje demon som håller olika områden i sitt grepp.

Det är en teknik man nu använder för att sprida evangelium runt om i världen. Den har forcerat olika samfundsgränser; det är alltså inte bara karismatiska och pingstvänner som använder denna metod, utan många olika kyrkor gör det. Den har stort inflytande på missionsfälten. På åttio- och nittioalet använde man denna metod mycket, särskilt i latinamerika. Den går ut på att driva ut demoner från vissa geografiska områden. Det är en mycket framträdande och ansedd undervisning man har speciellt i vad som kallas den apostoliska, profetiska rörelsen. Man ska gå upp till den högsta punkten på den ort där man vill evangelisera. Man går upp till högsta kullen eller högsta bergstoppen, för att därifrån binda andemakterna som kontrollerar detta område. Tanken är att om där finns en demonisk kontroll, så ska denna genom deras böner och andliga krigföring bli bruten. Därefter kommer människor i massor att komma till Jesus och bli frälsta. Den här tekniken har många kyrkor och missioner tagit upp. De tror att detta är nyckeln till att kunna fullborda Jesu missionsbefallning. Ofta har man showiga metoder, exempelvis marscherar man runt ett område som en trosmarsch, och försöker bedja emot makterna som finns i området.

Varför började man använda den här metoden?

I tidigt nittioal anordnades ett antal missionskonferenser i Sydamerika. I avslutningen av konferenserna samlades man och fastade och bad tillsammans och

bad emot demonerna som hade greppet över orterna. Man påstår att många blev frälsta. I början av nittioalet, kom en karismatisk ledare vid namn Peter Wagner med i den här rörelsen. Han kom att bli en av dess främsta förespråkare. Han skrev många böcker och många artiklar där han talade för den här evangelisationstekniken.

År 1999 reste han med en grupp troende till Turkiet. De engagerade sig speciellt för staden Efesus. Avsikten var att konfrontera en demonisk ande som härskade där. De kallade denna ande *"Himmelens drottning"* och trodde att det var denna demon som hindrade evangeliet att spridas i Turkiet. De engagerade sig i en aggressiv andlig krigföring. De befallde demonerna att lämna staden. Denna resa blev en prototyp för andra missioner och organisationer som tog upp denna metod och teknik som kallas andlig krigföring eller andlig strategi. Den lägger tonvikt på vissa strategiska områden. Det är alltså inte fråga om speciellt att driva ut demoner från individer, men från geografiska områden.

Enligt det Peter Wagner skrivit, så blir inte den här tekniken effektiv, om den som använder den inte står under den apostoliska rörelsens ledarskap. Varför det? Jo, det är bara deras profeter som har makt och myndighet över demoner och auktoritet att ta emot den gudomliga uppenbarelse som hjälper dem att besegra demonerna. De har en auktoritet som Gud givit dem att binda de regionala demonerna. Apostoliska rörelsens förespråkare säger att alla kristna måste böja sig under den auktoritet som denna rörelse med sina moderna apostlar och profeter har. De menar att när en gång hela församlingen kommit in under deras herravälde, då ska de leda församlingen som en armé. De ska då besegra de demoniska makterna och upprätta Guds rike på jorden.

De säger att apostoliska rörelsens strategiska krigföring är det medel genom vilket Gud ska utbreda sitt rike på jorden. Enligt ledarna av denna rörelse, så kommer detta resultera i att hela världen kristnas, och Guds rike kommer att vara utbredd på jorden redan innan Jesus kommer tillbaka.

Denna undervisning strider emot bibelns lära om ändetiden. Guds rike kan inte vara upprättat på jorden förrän Jesus kommer tillbaka. Vi vet att så länge Jesus inte kommit tillbaka, så kommer ondskan

att regera på jorden. Många mörka ting kommer att ske, och allt flera kristna kommer att avvika ifrån tron. Endast några få trogna kristna kommer att vara kvar när Jesus kommer tillbaka. Och därför säger Jesus:

-Kommer Människosonen att finna tro på jorden när han kommer tillbaka? Många kommer att avfalla ifrån Herrens lära. (Luk 18:8)

Utspionerande av landet (Mapping)

En annan teknik som den apostoliska rörelsen använder är något man kallar "utspionerande av landet". Det innebär att man kartlägger olika områden. Peter Wagner skrev i en av sina böcker, och jag citerar fritt:

-Att spionera ut landet är väldigt viktigt när det gäller att inta en stad. Kristna borde gå eller åka på varje huvudväg och på varje större aveny i staden och omgivningen där de bor för att bedja emot demoniska fästen i varje område i sin närhet. Även om du inte ser omedelbart resultat, fortsätt blåsa

gagerar sig tusentals kristna i våra dagar till sådan teknik och sådana metoder. Fastän de hävdar att de har lyckats föra många till Herren.

Vad säger Bibeln?

Bibeln säger att vi som kristna är inne i en andlig krigföring, men den uppmuntrar aldrig Guds folk att gå in i direkt kamp mot territoriella andefurstar. Ingenstans säger bibeln att vi ska kommendera territoriella andemakter att lämna ett visst område. Vi ser exempelvis aldrig att Jesus gjorde något sådant. Men vi vet att vår Herre Jesus Kristus har redan besekrat djävulen genom sin död på Golgata. Vi vet också att en dag ska Jesus komma tillbaka och härska över hela världen. Och en dag, längre fram, ska han kasta djävulen och hans änglar i den sjö som brinner av eld och svavel. Herren Jesus har all makt i sin hand, men vi har inte auktoritet eller mandat att strida mot territoriella andemakter eller konfrontera dem. Vi läser ett par sammanhang:

Michael blev fundersam när en grupp kristna skulle driva ut demoner ur tempelplatsen i Jerusalem istället för att predika det frigörande evangeliet för levande människor.

i trumpet, och kom alltid ihåg att Gud är inte sen när det gäller att uppfylla sitt löfte. Murarna kommer att rasa.

Slut på citat från Peter Wagners bok.

Den här lite komplicerade tekniken var okänd för de första apostlarna och Jesu Kristi lärjungar i den första församlingen. Undersök i bibeln, du kommer inte att finna någon sådan teknik och undervisning om sådant. Men ändå en-

-Ändå skändar också dessa drömmare på samma sätt sin kropp. Herren föraktar de, och höga makter smädar de. Men när ärkeängeln Mikael tvistade med djävulen om Moses kropp, vågade han inte uttala någon smädande dom över honom utan sade: "Må Herren straffa dig." Dessa däremot smädar allt som de inte känner till, liksom djur utan förnuft, och vad de med sina naturliga sinnen kan fatta, det förstör de sig med. (Jud v 8-10)

-särskilt dem som i orent begär följer sin

köttsliga natur och föraktar Herren. Fräcka och självsäkra skyggar de inte för att smäda höga makter, under det att änglar, som står högre i fråga om makt och styrka, inte uttalar någon smädande dom mot dem inför Herren. Dessa människor är som oförnuftiga djur, av naturen födda till att fånga och döda. De smädar vad de inte känner till och kommer att gå under genom sitt förfall. Som djur skall de också gå under. (2 Petr 2:10-12)

Här tillrättavisas de som försöker näpsa och driva ut högre andemakter. Det står där att vi istället ska lämna dem åt Gud, och Gud ska ta hand om dem. Bibeln uppmuntrar aldrig någon att aggressivt kämpa mot dessa makter. Vi ser att inte heller Paulus och hans medarbetare praktiserade sådant. När de drev ut onda andar, var det för att andemakterna agerade emot dem. Närhelst demonerna konfronterade lärjungarna och apostlarna, blev de tvingade att driva ut den andemakt som någon människa var besatt av. Vi läser aldrig att lärjungarna eller apostlarna själva tog första steget att konfrontera djävulen eller besatta människor. Men bibeln säger att vi ska stå emot djävulen, så ska han fly bort ifrån oss. Så är det när det gäller ditt personliga liv och kontakt med individer, men aldrig ett territorium, en stad eller kontinent. I Jakobs brev står att vi ska stå emot djävulen så ska han fly bort ifrån oss. Vi är kallade att stå emot djävulen på vår plats, och som vi läser i Efesierbrevet, genom vår andliga vapenrustning stå fasta i vår Frälsares kraft. Inte lita på egen teknik och egna metoder. Vi är också kallade att bedja oavslåtligen. Det är bara Guds kraft som kan övervinna och besegra demonernas kraft.

Vad säger Daniel 10?

Det bibelställe som oftast används av apostoliska rörelsen för att stödja dess teknik, är profeten Daniels bok, kapitel 10. Där talas om striden mellan fursten av Persien och ärkeängeln Mikael. Furstarna över Medien och Persien menar man är exempel på territoriella furstar, som kan besegras genom den här strategin. Furstarna över Persien och Grekland strider inte endast mot Guds folk, men också mot varandra. Det står inte att Daniel bad emot dessa andemakter. Han försökte inte kasta ut dem ifrån deras område. Om vi noggrant läser detta bibelställe, så har inte de som förordar andlig krigföring stöd från detta bibelsammanhang. Tvärt om ser vi att Daniels

tionde kapitel talar emot sådan praxis. Först och främst utkämpades striden i himlarymderna, inte på jorden. Och i den strid som omtalas i Dan 10 var inga människor inbegripna. Det var en strid mellan två änglafurstar, en ängel från Gud och en demon. För det andra så var striden ledd av Gud genom ärkeängeln Mikael, och inte av någon människa på jorden. Slutligen ser vi att Daniel inte alls var involverad i den striden. Daniel blev inte ombedd att binda någon demon.

Vi ser därför att den auktoritet vi har från Guds Ord ger oss inte rätt att kasta ut sk territoriella demoner. Men vi har auktoritet att driva ut demoner från individer. I Luk 10 läser vi att Jesus sände ut sina lärjungar och gav dem makt att driva ut demoner. Han sa inte: Gå till det där området och driv ut andemakterna som håller orten i sitt grepp! Vi ser inte heller lärjungarna och apostlarna senare driva ut demoner från de samhällen och byar de besökte. De var alltid fokuserade till att befria individer från demoner. Jesus har inte gett oss någon befallning eller makt att driva ut demoner från städer och byar och regioner. Sådan var inte hans evangelisationsmetod, och inte heller för den urkristna församlingen. Evangelisationsmetoden för den urkristna församlingen var att proklamera evangelium, med bön och förtröstan på den helige Andes kraft.

Andlig krigföring är bibliskt.

I Efesierbrevet 6: 12 står att vi är i krig med andemakterna i himlarymderna.

Bibeln säger också att djävulen går omkring som ett rytande lejon och försöker få oss bort ifrån Herrens vägar. Ett par citat:

-Var nyktra och vaksamma. Er motståndare djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker efter vem han skall sluka. (1 Petr 5:8)

-för att vi inte skall bli överlistade av Satan. Hans avsikter känner vi till. (2 Kor 2:11)

Naturligtvis undervisar bibeln om makter i himlarymderna. Det finns goda och onda änglar, som har olika grad av auktoritet. Ängeln Mikael kallas ärkeängel, han har auktoritet över andra änglar:

-En strid uppstod i himlen: Mikael och hans änglar gav sig i strid med draken. Och draken och hans änglar stred. (Upp 12:7)

Han är också en av de främsta furstarna för nationen Israel, vilket vi kan läsa om i Daniels bok, kapitel 10.

Det finns andra bibelsammanhang som talar om änglavarelser. Vi har hört om ängeln Gabriel, som visade sig för Josef och Maria.

Vi läser om att det finns en hierarki; gradskillnader mellan änglarna:

-Ty i honom skapades allt i himlen och på jorden, det synliga och det osynliga, tronfurstar och herradömen, makter och väldigheter. Allt är skapat genom honom och till honom. (Kol 1:16)

-Denna vishet har ingen av den här världens härskare känt - om de hade känt den, skulle de inte ha korsfäst härlighetens Herre. (1 Kor 2:8)

I den sista versen talas om denna tidsålders mäktiga, som korsfäste härlighetens Herre. Här förstår vi att det finns änglar som har större auktoritet än andra (värld-

Information

"Andlig kartläggning", "territoriell krigföring", "bindande och frigörande", "bönevandring" och så vidare är bara några av de många metoder som antagits av ett världsomspännande nätverk av organisationer som enats under mottot "Vinn världen för Kristus". Detta nätverk använder metoder, strategier och tekniker som är främmande för den undervisning Herren Jesus Kristus, apostlarna och den tidiga kyrkan hade. Ledarna för denna rörelse säger att "ändamålet helgar medlen". De hävdar det att bara förkunna evangelium kan inte ensam rädda själar. Men Bibeln säger att endast evangelium ÄR en Guds kraft till frälsning för alla som tror (Rom 1:16). Hellre än att fokusera på territoriella andar, predikade apostlarna Kristus och honom såsom korsfäst (1 Kor 1:23-25). Kartläggning av den andliga världen och dess interna organisation är inte församlingens uppgift. Missionsbefallningen lyder inte: "Gå ut i hela världen och riv ner furstendömen och vinn världen för Kristus - utan snarare "Gå ut i hela världen och predika evangelium för allt skapat." (Mark 16:15).

dens härskare). Dessa änglar har också olika grader av ansvar. Det finns änglar som har ansvar för olika territorier.

Hur kan vi strida med andlig krigföring?

Bibeln säger att vi som kristna kan få motstånd från andliga makter när vi försöker evangelisera på någon plats. Men frågan är vad kan vi göra? Ska vi försöka slåss mot dessa territoriella furstar, bedja emot dem och försöka kasta ut dem, som ledarna för apostoliska rörelser undervisar, eller har Bibeln gett oss andra strategier och metoder?

I de återstående verserna av det i början citerade kapitel 6 i Efesierbrevet, läser vi detta underbara och viktiga sammanhang som talar om andlig krigföring:

-Tag därför på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot på den onda dagen och behålla fältet, sedan ni fullgjort allt. Stå alltså fasta, spänn på er sanningen som bälte kring era höfter och kläd er i rättfärdighetens pansar och sätt som skor på era fötter den beredskap som fridens evangelium ger. Tag dessutom trons sköld. Med den kan ni släcka den ondes alla brinnande pilar. Tag emot frälsningens hjälm och Andens svärd som är Guds ord. Gör detta under ständig åkallan och bön och bed alltid i Anden. Vaka därför och håll ut i bön för alla de heliga. (Ef 6:13-18)

Dessa verser är väldigt klara och tydliga för oss. Det är den enda metod genom vilken vi kan stå emot fiendens onda anslag. Det finns inga andra medel, metoder eller tekniker bibeln anbefaller oss att använda. Det är endast genom vår tro, vår bön och att lita på Gud och allt han har gjort för oss och även fortsättningsvis vill göra. Detta är de enda vapen Gud givit oss. Det viktigaste vapnet är Guds Ord som bibeln kallar Andens svärd. Genom att lära, studera och begrunda Guds Ord, kommer vi att få förmåga att uppenbara vad som är sanningen om en del undervisning som har sådan framgång nu. Vi kan testa sanningshalten, om det är från Gud eller inte. Må Gud hjälpa oss att lära oss använda de vapen han gett oss. Och som en god soldat, ju mer du tränar dig använda dessa vapen, dess mer kvalificerad blir du och dess mer frimodighet har du att stå emot fienden. Må Herren hjälpa oss stå fasta i hans sanning och ta in den i våra hjärtan och inte försöka förvanska Guds Ord för att försöka bevisa eller stödja speciella idéer som vi själva har. Amen ■

Frälsning!

Hälsning från Gösta Karlson i Tranås

Bibelns centrala budskap är frälsning. Det gäller såväl i Gamla som Nya Testamentet. Hebreiskan är ju Gamla testamentets grundspråk, medan Nya Testamentet till övervägande del är skrivet på grekiska.

I Gamla Testamentet är det tre konsonanter som utgör stommen för ordet frälsning; nämligen jod, shin och ayin. Samma sak gäller ordet Jesus och Josua. I grekiskan skriver man sozo/soter, det senare står ett 15-tal gånger om Jesus i Nya Testamentet. Verbformen är sozein. Den språkliga betydelsen av ordet frälsning om vi nu håller oss till det, ja det omfattar så oändligt mycket positivt för människan. Jag går inte in på det nu men fokuserar på den andliga innebörden. Då tycker jag att Mästarens ord till Nikodemus inbegriper allt detta. Han säger: "Om en människa icke bliver född på nytt, så kan hon inte få se Guds rike." (Joh 3:3) Att bli frälst är alltså att bli född på nytt.

Så länge jag kan minnas så har man i frikyrkan predikat om nödvändigheten av att en människa blir frälst. Själva har

jag i mer än ett halvt sekel i konferenser och möten framhållit nödvändigheten av en radikal frälsningsupplevelse. När jag som mycket ung tonåring kom att besöka Filadelfiakyrkan i Stockholm, jag var inte en kristen då, ja, då blev man alltid tillfrågad om man var frälst. (Inte religiös, som ju är något helt annat). Äldstebröderna gick i slutet av mötena runt i bänkarna och frågade folk om de var - ja, just det, frälsta... Många kom på det sättet att bli nya skapelser i Jesus Kristus.

När man nu läser om personer som ofta syns i media och som har en framskjuten plats i Guds församling och ser att de inte vågar använda ordet frälst ens om sig själva, ja då bävar man. Vilka signaler ger det? Man kan sträcka sig så långt att man kan säga att "...man tror på Jesus". Men man avstår från att säga att man är frälst... församlingspastorer(!?) Obeskrivligt allvarligt!!!

Det finns en väg in i Guds rike och bara EN. Var och en som åkallar Herrens namn skall vara frälst. ■

Att fungera i

Appell av Bill Nyman

Det är underbart med alla de Guds under jag varit med om. Jag blev frälst efter 35 års tungt missbruk, döpt i vatten och andedöpt, och löst från fem tunga droger. Allting skedde på en gång, det sa bara pang, och jag for i golvet i kyrkan en tidig morgonbön efter att ha varit på behandling en vecka. Jag hade inte tänkt att bli frälst, men det bara small till. Gud visste hur jag var, att han behövde behandla mig så. Jag fattar inget av det som hände, men måste ut och berätta. Det går ju inte att förklara Guds under.

Jag vill läsa ur Jesaja:

-Vakna upp, vakna upp, kläd dig i din styrka, du Sion, kläd dig i din högtids-skrud, du Jerusalem, du heliga stad, ty ingen oomsuren eller oren skall härefter komma in i dig. Skaka stoftet av dig, stå upp och intag din plats, Jerusalem. Lös banden från din hals, du fångna dotter Sion. Ty så säger HERREN: Ni har blivit sålda för intet, därför skall ni också utan pengar bli återlösta. (Jes 52:1-3)

Jag hade blivit frihalsad där på golvet. Jag fick sedan lära mig det där ordet frihalsad, och tycker det var så bra. Jag fick lämna kvar bojan där på golvet.

Jag vill också läsa från Matteus, liknelsen om fisknoten:

-Himmelriket är vidare likt en not som kastas i sjön och fångar fisk av alla slag. När den blir full, drar man upp den på stranden och sätter sig ner och samlar de goda fiskarna i kärl, men de dåliga kastar man bort. Så skall det vara vid tidsålderns slut. Änglarna skall gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga och kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall man gråta och skära tänder. Har ni förstått allt detta?" De svarade honom: "Ja". Då sade han till dem: "Därför är varje skriftlärde, som har blivit en himmelrikets lärjunge, lik en man som ur sitt förråd hämtar fram både nytt och gammalt. (Matt 13:47-52)

Jag hade ingenting gammalt som var något att hämta ur, så jag fick bara nytt. Sen får jag väl fylla på av det gamla efterhand, men försöker att inte bli någon farisé.

Någon berättade om en kapten på en fisketrålare. Hur det kan gå till då de är ute och drar trål. Det är stora krafter i en trål, en tung lina. Båtmotorn drar och trålen ligger efter. Så kan det hända att trålen slår; dvs att den hugger i något okänt. Man drar ju i säkra trälleder, men det kan hända att något finns där. Då blir linan sträckt på en gång, och skepparen

hinner inte slå ner den. Det medför att trålen slår, alltså bakändan går in under båten. Då rinner vattnet in – jättefort. Det enda skepparen har att göra när något sådant händer, är att få på manskapet och sig själv flytvästarna. Han vet inte hur allting fungerar i det där, men han vet att västarna ska på, sedan ska han slänga alla sina människor i sjön, bort från båten, och hoppa i efter själv. När flytvästarna kommer i vattnet, så finns i dem ett slags piller, en tablett av något slag, och när den löses upp i vattnet, slår den till ett stift och en GPS-sändare börjar sända och då går det ett larm.

På räddningstjänsten sitter någon och sover i väntan på larm. Det börjar pipa i hans larmskärm, och när han tittar till ser han att där ligger fyra prickar. Det enda han ska bry sig om när han ser dessa prickar, är att väcka piloten som kör helikoptern, och sjukvårdaren, ytbär-

garen och navigatören. De springer in till helikoptern, för de vet om att det är just det som ska göras. Så åker de iväg och helikopterpiloten får koordinaterna från mannen som sitter kvar där vid larmskärmen. De som ligger i vattnet har det inte lätt – tänk dig, det är natt, det är mörkt det är dimmigt. Man ser ingenting. Klart att de börjar fundera: Jag vet inte vad som ska ske, fungerar allt det här? Man kan föreställa sig tankarna som är där då.

Helt plötsligt hörs det ett dån. Det kommer ljus från strålkastaren, helikoptern kommer ner, ytbärgaren kommer

I en räddningsauktion finns många led som ska fungera. En avgörande faktor är att det finns tillit leden emellan.

och räddningsmanskapet tar upp männen från vattnet. Han som bevakar skärmen ser att prickarna slocknat och förstår att de nödställda som låg i vattnet har hämtats. Då återgår han till sin rutin och slumrar in, tills nästa larm kommer. Han ska inte bry sig om vad de räddade hette, vem skepparen var och vad som hände i övrigt. Sedan kommer också de tillbaka som hämtat dem. Ytbärgaren tar av sig sina grejer, gör iordning sin utrustning

räddningstjänsten

för att vara redo till nästa larm. Sjukvårdaren tar hand om vad som måste göras med dem som låg i vattnet, larmar ambulans om det behövs, och lämnar över de räddade att få vård och gör sig sedan redo för nästa larm.

Det är alltså en kedja av insatser, och ingen vet riktigt vad som sker i de andra leden av hjälpsatsen. Det finns då ingen tid att förklara eller fundera över.

Vi är evangelister. Vi är ute för att fånga människor, och berätta för dem om saker som har hänt oss själva; att vi har blivit frälsta. Hur det gick till, fattar vi egentligen inte. Men vi vet att det är bra. Vi vet att frälsningen är jättebra och att den fungerar.

Jag som låg i den värsta dräggen blev uppdragen ur eländet och det fungerar! Jag frågar inte vad den hette som satt och tittade på radarskärmen, jag vet att jag blev räddad. Jag är ute och sjunger och vittnar och berättar om det. Vi läste om noten. Det står att änglarna sorterar fångsten. Vissa är fiskare och andra är rensare. De har samma ansvar. Jag måste ha en tro på min församling, så att jag kan satsa livet för att få in fångsten. Så att jag kan ta fiskarna och lämna över dem till församlingen och lita på att de blir omhändertagna där; lita på att fångsten blir bra sorterad och rensad. Om jag inte, när jag är ute och pratar om Jesus, litar på församlingen och litar på att jag är ett led i räddningsarbetet, så fungerar det ju inte. Då blir det inte samma drag, samma kraft i vårt arbete. Man ska tro på Gud, ja, man tror på Jesus och att den helige Ande hjälper, men man ska också tro på sin församling.

Det vet djävulen också, och han försöker komma in i kommunikationen däremellan och störa på allt sätt. Så att jag som ska slänga ut västen börjar fundera över om den verkligen kommer att fungera, eller börjar tycka att jag vill göra något annat istället. Men det gäller att acceptera vad man har fått i uppgift att göra. Det står ju i bibeln att vi är friköpta – inte med pengar. Vi har fått något väldigt dyrbart, som Gud lagt i våra kärl. Han har gett oss

gåvor. Det är det dyraste vi har. Vi kan inte köpa gåvorna, dem har vi fått och ska använda dem för att köpa lös människor. Vi har blivit friköpta för intet. Vi kanske kan få någon lös för en andegåva som vi själva fått. Till exempel genom att aldrig sluta prata om Jesus. Eller åtminstone peka på den som vet något. Eller ta med någon till församlingen. Man gör något och litar på att det finns någon som kan göra något. Jag känner nöden och vet att jag ska bara sätta på min medmänniska västen och slänga honom i nådens hav. Då måste jag lita på att det fungerar i nästa led, så jag inte hoppar efter och kollar upp det funkar. Vi får inte blanda ihop uppgifterna.

Jag spelar flera instrument. Det tar en viss tid att lära sig gitarr. Det tar en viss tid att lära sig gitarr och piano. Och det tar en viss tid att lära sig gitarr, piano och trummor. Det tar längre tid. Man lär sig först en sak som är en dörr in i att känna igen de gåvor man fått. Kommer man på bred front – det tar längre tid i helgelsen att lära sig förstå alltihop. För ingenting är vi friköpta!

Jag vill till slut läsa om enheten i Kristi kropp:

-Jag uppmanar er därför, jag som är en fånge i Herren, att leva värdigt den kallelse ni har fått. Var ödmjuka och milda på allt sätt. Visa tålmod och ha fördrag med varandra i kärlek. Var ivriga att bevara Andens enhet genom fridens band: en kropp och en Ande, liksom ni kallades till ett hopp, det som tillhör er kallelse, en Herre, en tro, ett dop, en Gud som är allas Fader, han som är över alla, genom alla och i alla.

Men åt var och en av oss gavs nåden, alltefter den gåva som Kristus mätte ut. Därför heter det: Han steg upp i höjden, han tog fångar och gav människorna gåvor. Detta ord "han steg upp" vad betyder det, om inte att han också stigit ner till jorden? Han som steg ner är också den som steg upp över alla himlar för att uppfylla allt. Och han gav några till apostlar, andra till profeter, andra till evangelister och andra till herdar och lärare. De skulle utrusta de heliga till att utföra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp, tills vi alla når fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son, till ett sådant mått av manlig mognad att vi blir helt uppfyllda av Kristus." (Ef 4:1-13)

Mer behöver man inte fatta. ■

Inspelade möten

Bibelstudier och predikningar på CD. Ett större urval finns att beställa på www.ballstamediacenter.se

Stig Andreasson:

090510-11.00 "Jag vet på vem jag tror"

090512-12.00 "Följ mig, så ska jag göra er till människofiskare!"

090524-11.00 "De gamla stigarna"

Michael Dakwar:

090531-11.00 "Andens liv i den första församlingen", del 1

090614-11.00 "Andens liv i den första församlingen", del 2

090627-11.00 "Andens liv i den första församlingen", del 3

Hans Lindelöw:

090602-19.00 "Profetiska varningar"

Tage Johansson:

090621-11.00 "Trons kamp"

En fövandlande tro!

forts från sid 3

jag måste själv ta stegen mot honom. Jag vände mig till Gud i bön och sa att om detta är din vilja så måste jag pröva den. Om du har en särskild plan för mitt liv så måste jag ta steget nu.

-Nu är jag helt övertygad om att Gud hör när vi ber, att Gud lever. Så lät jag mig döpas, blev kvar i församlingen och upplevde hur Gud verkade i mitt liv. Jag är så tacksam till Gud för allt han gett. Även om tron är liten, så ser man steg för steg hur Gud hjälper och förvandlar ens liv. I det kristna livet finns fullhet och ständig förnyelse. Jag hade fortfarande problem med rökbegäret, och bad till Gud: Jag kan gömma mig, vara diskret inför människor men är inte fri, hjälp mig!

-Jag kastade mitt paket med cigaretter i pellets pannan. Om jag inte blev av med dem skulle jag inte få frid. Dagen efter detta hade jag flyttstädning i paviljongen och där hade någon lämnat rummet fullt med nya cigaretter. Det blev en prövning men Gud hjälpte mig igenom. Gud hjälpte mig också med suget efter alkohol. Tidigare var alkoholen en tillflykt i svåra stunder, men nu finns inte längtan kvar. Jag hade också förlorat tron på ett lyckligt äktenskap, men i församlingen välsignade Gud mig med en fru, Diana. Det var en stor välsignelse att i församlingen ingå detta förbund.

-Nu vandrar vi tillsammans och lovar Herren och försöker göra nytta med det vi kan. Jag upplever verkligen en mening med livet. Nu när jag ser människor totalt nergångna i allt slags fördärv tänker jag: O Gud, det hade inte fattats mycket så hade jag varit i samma situation, och man fylls av medlidande. Synden

förgör alltid men Gud är en älskande Gud och är beredd att förlåta. Han säger: Jag har makt att förlåta er men jag vill att ni kommer till mig. Jag kan glömma alla era missgärningar. Sluta tjäna andra gudar, kom till mig er skapare!

Gud är så stor, han har makten att förlåta synder. Han är också vår Far som tillrättavisar, och han vill att vi ska förlåta varandra. Jag säger att jag har förlåtit alla i mitt liv. Men så ber jag att Gud ska rannsaka mitt hjärta. Har jag verkligen förlåtit? Varför börjar jag till och från tänka på den ena eller andra personen på fel sätt? Gud vill förlåta oss, men han vill att vi ska kunna förlåta varandra.

-Gud är god och jag önskar att många skall komma till honom. Men jag är också fylld av fruktan. Jag har fått se hur många skepp förlist, hur människors liv återigen slås i spillror. Även troende människor som av olika anledningar tappat bort vägen. Därför har jag förstått att det är oerhört viktigt att inte tappa bort den första kärleken som kommer av en ärlig omvändelse. Att det Jesus gjort för oss blir som en stämpel på vårt hjärta som blir kvar hela livet. För mig är detta väldigt viktigt. Vi gläds, församlingen gläds, åt en bra början, men ännu större glädje blir det att nå målet.

-En bra början är ingen säkerhet för ett bra slut. Därför har jag något att be till Gud om för varje dag. Därför har jag också för varje dag alltid anledning att tacka Gud. När man läser Gud Ord ser man

Aivaras och Diana på väg till väckelsemöte i tältet på Råambshovsparken.

sig själv och förstår att varje dag måste man dö bort ifrån något, att inte leva sitt liv för den här världen men att leva för Gud. Jag är väldigt tacksam för församlingen för syskon och framför allt tacksam till Gud.

-I församlingen har vi alla olika uppgifter, vi har fått olika gåvor och det kan tyckas att vi får olika resultat, men det är viktigt att vi allesammans kämpar för det Gud har tilldelat oss. Även om vi bara fått ett pund att förvalta så får vi inte gräva ner det. Det ena pundet är värt lika mycket svett och tårar som den kamp de flera punden kräver.

-Gud ser till de svaga och små. Ofta har de en speciell tro, jag blir glad när jag ser sånt här i evangeliet. Där låg en invalid sedan 40 år. Men Jesus såg honom och den tro han hade och reste honom upp. Vi får våra särskilda uppgifter och vi har våra begränsningar men Gud har inga begränsningar. Vi behöver varandra! Gud känner oss och vet om våra svagheter, han har också den hjälp vi behöver.

Aivaras har mycket att berätta om bibelord som blivit

levande för honom, händelser han varit med om och tankar som kommit till honom. Men timmen är sen och vi avslutar vårt samtal. Aivaras går en tur runt huset för att kolla att allt är lugnt på hotellområdet och i församlingens lokaler på Bällsta missionscenter. Jag sätter mig i en bil som Aivaras tvättat lite tidigare för att åka hem mot Skälby.

På väg hem i natten på de tomma gatorna tänker jag på vittnesbördet jag nyss tagit del av. Jag är tagen och tackar Gud för de under han gjort i Aivaras liv. Jag förstår att det inte alltid är de som ofta uppträder med våltalighet i talarstolarna som egentligen har något att säga. Här är en broder som i vardagen lärt sig se Guds handlande.

Ofta rusar vi fram i livet och ser inte vad Gud gör. Kanske borde vi stanna upp, sätta oss ner och lyssna och upptäcka att runt omkring oss finns underbara vittnesbörd om Guds handlande i vår tid. Jag instämmer med Aivaras; vi behöver varandra och vi behöver Guds hjälp i våra liv. ■

Tältmöten i Rålambshovsparken

8-16 augusti

Bered dig möta Gud!

Väckelsemöten varje kväll kl 19

Varmt välkommen delta med tid, kraft och medel i det
viktiga missionsuppdraget att sprida evangelium!

● www.maranata.se

● 08 - 98 56 83

Radio Maranata!

Stockholm 88 Mhz

Tid: Alla dagar kl 08.00
(Obs! Onsd, arabiska)
Månd & Onsd kl 18.00

Göteborg 94,9 Mhz

Tid: Tisdagar kl 21.00
Lördagar kl 15.00

Sänds också via nätet:
www.maranata.se

BÄLLSTA TAXI

Alltid med sitt
BÄ(LL)STA PRIS!!

Arlanda-
Sthlm
490:-

08-28 25 22

Tryggare kan väl ingen fara...

Pilgrimshem HOTELL

Missionshotellet!

Budget 375:- (inkl. frukost)
Enkel 565:- (inkl. frukost)
Dubbel 765:- (inkl. frukost)

Ett andra hem, i hjärtat av Bromma

Bällstavägen 100, Bromma
08-627 55 55
Hemsida: www.pilgrimshem.se

Krön Jesus till kung!

Text: Ulla Näsholm

Mottot för sommarens maranatakonferens är just det – Krön Jesus till kung!

Jesus Kristus – den Messias Guds eget folk väntade på. Han kom till sitt eget och de tog inte emot honom, säger bibeln.

När människorna såg de under Jesus gjorde, förvandlade vatten till vin, hur han fick fem bröd och två fiskar räcka till tusentals människor, hur sjuka blev helade... då förstod de att Gud hade sänt honom och ville göra honom till kung.

Jesus drog sig undan med sina lärjungar. De förstod att Jesus verkligen var Kristus och att han skulle komma och befria sitt folk. Han skulle insättas som kung, det var bara en tidsfråga och de argumenterade vem av dem som skulle sitta på högra och vänstra sidan. De tänkte mänskligt och i politiska banor.

Det var inte Jesu tanke. Hans rike var inte av denna världen, det sa han, men uppfattades ändå som han skulle bli kung i den tidsålder som då var.

Guds tanke var högre än att bara ta sig an sitt folk, han ville innefatta också hedningarna i sin gemenskap.

Gud sände sin Son till jorden för att uppsöka och frälsa det förlorade. Judarna hade Guds lag, men var ändå förlorade. De kunde inte hålla lagen och för att i någon mån hjälpa upp det gjorde de tillägg i många av buden. Stadgar som kom att uppfattas som en god tradition att ge akt på och de hade kanske mer fokus på den tillämpningen än på Guds eviga lag.

Jesus kom och han uppfyllde lagen. Han blev vår

överstepräst och samtidigt Guds offerlamm och i Jesu namn kan alla människor komma i kontakt med himmelens Gud.

Hedningarna var utan lag förlorade, men när Jesus i sin död och uppståndelse besegrade sjukdomen, synden och döden, brast förlåten i templet itu. Uppifrån och ner. Vägen till Gud var öppen både för hedningar och judar. De skriftlärde kände kanske, eller borde anat, att en ny tid var inne.

Det står också omtalat i Nya Testamentet att en skara präster blev lydiga och trodde när lärjungarna förkunnade frälsningen genom Jesus Kristus.

I Jesu trefaldiga ämbete – präst, profet och konung – hade Jesus utfört sitt uppdrag på jorden. I psalm 24 uttrycks hur Jesus träder in i himlen och hyllas som ärans konung.

Han har sagt att han snart skall komma tillbaka och hämta dem som hör honom till Maranata – Jesus kommer! Då ska Jesus bli konung också på jorden, för alla människor.

Till dess är han konung för sitt folk, han anför striden, han leder in på nya områden och trakter så att han kan bli känd av alla människor.

MEN han vill också vara kung, inte bara för sitt folk och sin församling, han vill vara kung i varje människas liv. Var och en som tror och bekänner Jesus som Herre och tar emot hans frälsning, vill han leda – också på det personliga planet.

Den allsmäktige Guden som ser varje människa och vill frälsa alla, han vill också vara härskare eller enväldig kung för den som tagit emot honom. Så suverän är Gud och sådan omsorg har han om var och en!

Ta emot den frälsningen och krön Jesus till Herre och kung i ditt liv!

Maranataförsamlingens sommarkonferens pågår 18-26 juli
Information finns på hemsidan www.maranata.se